

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 2 No. 50

THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN

2019 December 14

SEASON OF ANNUNCIATION

അവിയിപ്പുകളം

ജൂൺ, 2019

സഞ്ചാരം

ഒഴുക്ക്
MONDAY

ഒഴുക്ക്
TUESDAY

ഒഴുക്ക്
WEDNESDAY

ഒഴുക്ക്
THURSDAY

ഒഴുക്ക്
FRIDAY

ഒഴുക്ക്
SATURDAY

15

16

17

18

19

20

21

Galyano d-yawseph Kino
Revelation to St. Joseph

91st Mem. of
H.H. Baselius Geevarghese I
(Vellikkottu Dayor)

Comme. of
St. Thomas the Apostle
(The day St.Thomas was pierced
by the lance of heathens)

Comme. of St. Ignatius Nurono
(St. Ignatius the Fiery One)

Martyrdom of St. Thomas
(Apostle of India)

സദ്യുടെ മഹാത്തെ സർക്കാർ പ്രതികരണ ശേഷി ഇല്ലാത്തതായി കാണരുതെന്ന് പ. കാതോലിക്കാ ബാബ്

കൊട്ടാരകരു: സദ്യ തർക്ക വിഷയത്തിൽ ഓർത്തയോക്ക് സദ്യുടെ മഹാത്തെ സർക്കാർ പ്രതികരണ ശേഷി ഇല്ലാത്തതായി കാണരുതെന്ന് പ. കാതോലിക്കാ ബാബ്. തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ സംയുക്താഭിവൃത്തിൽ കൊട്ടാരകരയിൽ നടന്ന പ്രതിഷ്യ സംഗമം ഉൾഖാടനം ചെയ്ത് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

കടച്ചിറയിൽ പള്ളിയിൽ അതിക്രമിച്ചു കയറി പാത്രിയാർക്കിൻ്റെ വിഭാഗം മുത്തേഫോട്ടുകൾ നില്ക്കുന്നതു പാലിച്ചു ഭരണസംവിധാനത്തേയും തിരുമേനി രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ചു. ഓർത്തയോക്ക് സദ്യുടെ സത്വത്തിലേക്കും അവകാശങ്ങളിലേക്കുള്ള കടനുകയറ്റമാണ് സെമിതേരി കയ്യേറുമെന്ന് പരിശുദ്ധക്കാതോലിക്കാ ബാബാ വ്യക്തമാക്കി.

കോട്ടപ്പറ്റം സെമിനാരിയിൽ നിന്നൊരുംഭിച്ചു പ്രതിഷ്യ റാലിയിൽ പതിനാറി രക്കണക്കിന് വിശ്വാസികൾ പങ്കെടുത്തു. തുടർന്ന് എം.ജി.എം. സ്കൂൾ അക്കണ ത്തിൽ നടന്ന പ്രതിഷ്യ സംഗമത്തിന് സകരിയാ മാർ അന്നോനിയോന്ന് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. പ്രതിഷ്യ പ്രമേയം ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി റവ. ഫാ. മാതൃക എബ്രഹാം അവതരിപ്പിച്ചു. ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാ നിയോന്, ഡോ. മാതൃക മാർ സേവേരിയോന് എന്നിവർ കോട്ടി വിഡിയിൽ

പ്രതിഷ്യ മഹാസംഗമത്തിൽ ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോന്, കുറ്റാക്കോൻ് മാർ കുമീന്, ഡോ. മാതൃക മാർ സേവേരിയോന്, സവരിയോന് മാർ അപ്രോ, ഡോ. യാകോബ് മാർ ഏറേനോന്നേയോന്, ഗ്രേവിയേൽ മാർ ശ്രീഗോറിയോന്, ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ തേവോജോനോന്, അലക്സിയോന് മാർ താസേബിയോന്, ഡോ. ജോഷ മാർ തിമോത്തിയോന്, ഏബ്രഹാം മാർ എപ്പിഫാനിയോന്, ഡോ. ജോഷ മാർ നികോദിമോന്, വൈദിക ടെറ്റുഡി ഫാ. എം. ഓ. ജോൺ, അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമൻ, ഫാ. സോളു കോശി, റവ. ഫാ. സി. ഡി. രാജൻ നല്ലില, ഫാ. എബി ഫിലിപ്പ്, ഫാ. പി. ജി ജോസഫ്, ഫാ. രാജൻ മാതൃക എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

പാത്രിയർക്കിൻ്റെ വിഭാഗം
അക്കി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് വിരാഗം

GREGORIAN
TV & NEWS

അവിഡിയാർക്കിൻ്റെ മാർ യുവരാജൻ

നിയമപരമായി നിലനിൽപ്പിലൂടെയെന്നു കാണുന്നോൾ ആക്രമം അഴിച്ചുവിട്ടു മനമടപ്പിച്ചു പിൻതിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രവാന്ത പാത്രിയർക്കിൻ്റെ വിഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് മലകര ഓർത്തയോക്ക് സദാ മാധ്യമ വിഭാഗം പ്രസി ഡാർശന ഡോ. ശൈവർഗ്ഗിൻ്റെ മാർ യുവരാജോന് മെത്രാപ്പോലീത്ത. മലകര ഓർത്തയോക്ക് സദയുടെ പള്ളികൾക്കും വിശ്വാസികൾക്കും നേരു തുടരു ആക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. പള്ളികളിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ വ്യാപകമായി മോഷ്ടിക്കുപ്പെടുന്നു. സെമിതേരിയുടെ പൂർത്ത തകർത്ത് അനധികൃതമായി കയറി നിയമാനുസൂത്ര വികാരിയുടെ സമ്മതം കുടാതെ മുത്തേഫോട്ടു സംസ്കരിക്കുന്നു. ഇതരം ആക്രമങ്ങളിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കിൻ്റെ വിഭാഗം പിൻമാറണം. ജീവനുള്ളവരെ ശവപ്പെട്ടിയിൽ കുടിത്തി അപഹാസ്യമായ രീതിയിൽ ശവശോലാപ്പയാത്ര നടത്തിയത് ക്രിസ്തീയതയ്ക്ക് നിരക്കുന്നതല്ല.

പാത്രശ്രീ ജീവനും സ്വത്തിനും സംരക്ഷണം നൽകേണ്ട പോലീസ് നിഷ്ക്രിയത്തം പാലിക്കുന്നു. സദാ തർക്കത്തിലില്ലെങ്കാർക്കിന്റെ അനങ്ങാപ്പാര നയം അവസാനിപ്പിച്ചു ഓർത്തയോക്ക് സംകേർണ്ണം അനുകൂലമായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോട്ടി വിഡികൾ എത്രയും പെട്ടെന്നു നടപ്പാക്കണം. കോട്ടി ഉത്തരവ് ഉണ്ടായി ഒരാഴ്ച പിന്നിട്ടിട്ടും കളക്കും ഇതുവരെയും ഒരു നടപടിയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നെലെ കോട്ടയത് ഓർത്തയോക്ക് സദാ വിശ്വസികൾക്ക് നേരു സംഘടിത ആക്രമം നടത്തുകയും കോട്ടയം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. പി. കെ. കുറിയാക്കോസിനെ അസഭ്യം പറയുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങളിൽ സദ്യുടെ ശക്തമായ പ്രതിഷ്യയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അകമികളും ഉടൻ അറുപ്പ് ചെയ്ത് മാതൃകാപരമായ ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും ശൈവർഗ്ഗിൻ്റെ മാർ യുവരാജോന് അവസ്ഥപ്പെട്ടു.

ഹൈക്കോടതി ലിസ്റ്റ് കൈമാറി

കൊച്ചി: കേരള ഹൈക്കോടതി റെജിസ്ട്രേറിൽ സുപ്രീംകോടതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മലകരസഭയിൽ വിഡി നടപ്പാക്കാതെ എല്ലാ കേസുകളുടെയും ലിസ്റ്റ് സുപ്രീംകോടതിക്ക് കൈമാറി. കണ്ണനാട് പള്ളിക്കേസിൽ പരിഗണിച്ച വേദിയിലാണ് കീഴ്ക്കോടതികളുള്ളൂടെ കേസുകളുടെ പുർണ്ണ വിവരങ്ങൾ മുന്ന് മാസത്തിനുള്ളിൽ സമർപ്പിക്കാൻ ജീസുസ് അരുൺ മിശ്ര അധ്യക്ഷനായ ബൈബി ഉത്തരവിട്ട്.

ഡിസംബർ 5 റം മുന്ന് മാസം തിക്കണ്ണ സാഹചര്യത്തിൽ ഹൈക്കോടതി റെജിസ്ട്രേറിൽ ജനറൽ മുട്ടെ വെച്ച കവറിൽ കേസുകളുടെ ലിസ്റ്റ് സുപ്രീം കോടതിക്ക് കൈമാറി. വരുന്ന തിക്കളാഴ്ച ജീസുസ് അരുൺ മിശ്ര അധ്യക്ഷനായ ബൈബി 27-ാമത്തെ കേസായി ഇത് പരിഗണിക്കും.

ആധാരം കലണ്ടർ

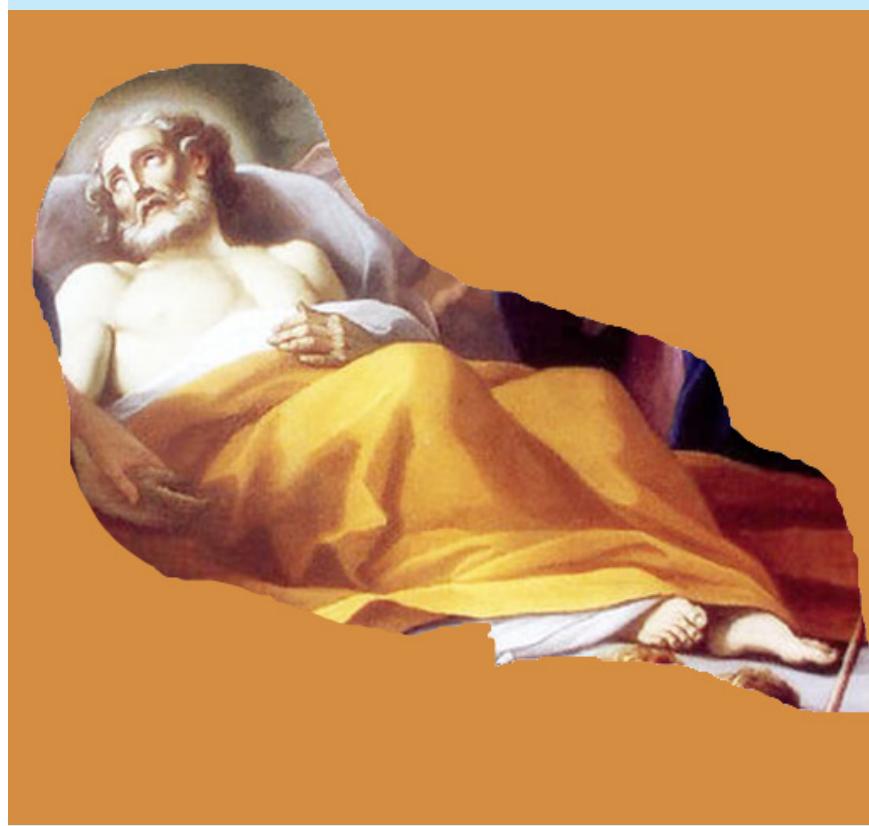
സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുക; വെളിപ്പാടുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുക

ഡോ. ശിവദാസ് മാർ യൂലിയോസ്

നീതിമാനായ യോസേഫിനുണ്ടായ വെളിപ്പാടണില്ലോ ഈ ആഴ്ചയിലെ പ്രധാന ധ്യാനചീതി (വി. മത്തായി 1:18-25). സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുവാനും അവയിലെ വെളിപ്പാടുകളെ ശ്രദ്ധിക്കുവാനും നമ്മുടെ ഏറെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണിത്.

ജീവിതത്തിൽ പ്രതിസന്ധികളും വൈത്രണികളും അനിവാര്യമാണ്. നീതിപൂർവ്വമായ ആത്മിയ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിസന്ധികൾ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുന്നതായാണ് വേദപുസ്തക ചരിത്രം നമ്മുടെ കാണികളുന്നത്. എന്നാൽ അവയെ എങ്ങിനെ സമചിത്തതയോടെ അഭിമുഖീകരിച്ച് നന്ദയാക്കി തിരിക്കാം എന്നതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ് നീതിമാനായ യോസേഫ്.

ഗ്രാത്രപിതാവായ യോസേഫും ഒരു സ്വപ്നക്കാരനായിരുന്നു. തന്റെ സ്വപ്നം സഹോദരമാരോട് പങ്കുവച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് അവനിൽ അസൃഷ്ട തോനി. പൊട്ട കിണറ്റിൽ എൻഡപ്പുടുന്നത്, മിദ്യാനുരക്ക് വില്ലക്കപ്പെടുന്നത്, കാരാഗ്രഹവാസം, രാജകോട്ടാരത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ എങ്ങിങ്ങനെ പ്രതിസന്ധികളുടെ തീരാക്കാൻ

യത്തിലും യഥാർത്ഥ പിന്നീക് ജീവിതം. എന്നാൽ തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെ ദൈവക്കുന്നതിനു പകരം അതിനെ ധ്യാനിക്കുവാനും അങ്ങിനെ സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനിയാകുവാനും ഒടുവിൽ ആദ്യം മിസ്രയീമിരീഞ്ഞയും പിന്നീക് ഇംഗ്ലാൻഡിലീരീഞ്ഞയും രക്ഷകനായി ജനത്തെ നയിക്കുവാനും അവന് കഴിഞ്ഞു.

ഭേദവ വചനത്തിനായി കാതോർക്കുകയും അതിൻപുകാരം ഒരു ജനതയെ നടത്തുകയും ചെയ്ത് ശമുഖേൽ പ്രവാചകരെ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുമാണ് രണ്ടാം പദ്മ വായന. “യഹോവേ അരുളിചെയ്യണമെ; അകിയൻ കേൾക്കുന്നു” എന്നതാണ് ശമുഖേൽ എന്ന വ്യക്തിത്വം. നിന്നോട് സംസാരിക്കുവാനായി നിന്നെന്ന വിളിക്കുന്നത് യഹോവയായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ബാല്യത്തിൽ അവനെ പരിപ്പിക്കുന്നത് അവൻറെ ഗുരുവാണ്. ഭേദവത്തിൽ നിന്നും കേടുപിച്ചവരെ പ്രബോധനമാണ് നാം ധ്യാനിക്കുന്നത്; ഭേദവ സംഭാവം ആണ് അവിടെ വർണ്ണിക്കുന്നത്. ദയാലുവിനോട് ദയാലുവും നിഷ്കളക്കുന്നോട് നിഷ്ക

ഇങ്ങനും നിർമ്മാണങ്ങോട് നിർമ്മാണത്തിനും വകുന്നോട് വകുന്നുമായി ദൈവവം പ്രവർത്തിക്കും. എളിയി ജനത്തെ അവൻ രക്ഷിക്കും. നിഗളിച്ച് നടക്കുന്ന വരെ താഴ്ത്തും. പ്രതിസന്ധികളാകുന്ന പടക്കു

ടത്തിന്റെ നേരെ പുർണ്ണസമചിത്തതയോടെ പാഞ്ചുചെല്ലുവാൻ ആഹാരം ചെയ്യുന്ന സമുദ്ദേശവും ‘എൻ ദൈവം ദൈവത്താൽ ഞാൻ മതിൽ ചാടികടക്കും’ എന്ന പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. തീവ്ര പ്രതിസന്ധികളാകുന്ന ദുർഘടങ്ങളെ ദൈവാശയ താൽ ചാടികടക്കുന്ന നമ്മെ കണ്ണത്തുന്ന നീതിമാനായ യോസേഫിനെ ധ്യാനിക്കുന്നതിന് എറെ അനുയോജ്യമായ വേദഭാഗമാണിത്.

ഡേശ്യം പ്രവാചകനാക്കട്ട (45, 46 അദ്യാധിക്കൾ) എങ്ങിനെ നമ്മെ നമ്മെ തിരിച്ചറിയുന്നത് അതിനെ ധ്യാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും അതിൻപുകാരം ജീവിതം ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന സന്ദേശമാണ് നൽകുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിൽ ആരംഭിച്ച ദൈവരാജ്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തവും ശക്തവുമായ സന്ദേശമാണ് പ. പദ്മതാസ് ശ്രീഹിന്ദുരേഖ പൊതുലോപനത്തിൽ ശ്രവിക്കുന്നത് (1 പദ്മതാസ് 2:1-10): “ഞാൻ ദ്രോഷ്യവും മാനുവ്യമായ ഒരു മുലക്കല്ലു സിഡ്യാനിൽ ഇടുന്നു; അവനിൽ വിശസിക്കുന്നവൻ ലജിച്ചുപോകയില്ല” എന്നും എന്നാൽ വിശസിക്കാത്തവൻ ഇടവോകുന്നുവെന്നും വായിക്കുന്നു. ആരാൺ യമാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയെന പ്രസിദ്ധ നിർവ്വചനമാണ് പിന്നീക് കാണുന്നത്. “നിങ്ങളോ അധ്യകാരത്തിൽ നിന്നു തന്റെ അതഭ്യപ്രകാശത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ വിളിച്ചുവരും സൽഗുണങ്ങളെ സ്വേച്ഛിപ്പുത്തകവെള്ളം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് ഒരു ജാതിയും രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗവും വിശുദ്ധവംശവും സന്ത ജനവും ആകുന്നു. മുഖ്യ നിങ്ങൾ ജനമല്ലാത്തവർ, ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തിന്റെ ജനം; കരുണ ലഭിക്കാത്തവർ; ഇപ്പോഴോ കരുണ ലഭിച്ചവർ തന്നെ.”

തീവ്ര തഹുദനിൽ നിന്നും മാനാസാന്തരപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാസനും സുവിശേഷക്കുമായി തിർന്ന പാലോസ് ശ്രീഹിന്ദുരേഖ കുസ്വസാരമാണ് അദ്ദേഹം ഗലാത്യരോട് നടത്തുന്നത് (1:11-24). തന്റെ യുക്തിക്കാണ്ഡി, മരിച്ച ദൈവക്കുപാശാൽ നടന്ന ഇരു മാറ്റത്തിൽ ആയുരുപ്പെടുവാൻ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുന്നുള്ളു! ജനനം മുതൽ തന്നെ വേർത്തിരിച്ച് കൂപയിൽ വളർത്തിയ ദൈവമാണ് ഇരു മാറ്റത്തിലേക്ക് തന്നെ നയിച്ചത് എന്ന് അദ്ദേഹം തീരുത്തും വിശസിക്കുന്നു. അധ്യകാരത്തിൽ നിന്നും തന്റെ അതഭ്യപ്രകാശത്തിലേക്കുള്ള സാർവ്വത്രികയാത്രയാണ് ഇന്ന് ആരംഭിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടി മുഴുവൻ അദ്ദോ താത്ര ചെയ്യുന്നതിന്റെ സുചനയാണ് കിഴക്കുഭിച്ചു നക്ഷത്രം. അതിനെ അനുധാവനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പാരമ്പര്യത്വം തന്നും വിഭാഗമാർ. ഇവരല്ലോ എത്ര വർഷങ്ങൾ, നൂറ്റാണ്ടുക്കൾ യാത്രചെയ്യുവെന്ന് കൂപ്പത്തെപ്പെട്ടുതുവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ എന്തിനാണ് അവർ അപൂർത്തിന്റെ നാടായ പേര്ത്തലഹേമിൽ എത്രതുന്നതെന്നാണ് പ്രഭാത എവർഗ്ഗേലോറൂനിൽ വി. ദേഹാന്നി ശ്രീഹിന്ദു ക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ ഉദാരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യാവ്യാമിക്കുന്നത്. ജീവരെ അപൂർണ്ണമായവനിൽ എത്തിചേരുകയാണ് ലക്ഷ്യം. അവരെ ആടുക്കൽ എത്രതുന്നവൻ പിന്നെ വിശസ്തേരൂപം, ഭാഗമോ ഇല്ല. സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി വന്ന ആപൂർത്തത യാത്ര ചെയ്യുന്നതിന്റെ നിന്നും വിഭാഗമാർ. ഇവരല്ലോ എത്ര വർഷങ്ങൾ, നൂറ്റാണ്ടുക്കൾ യാത്രചെയ്യുവെന്ന് കൂപ്പത്തെപ്പെട്ടുതുവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ എന്തിനാണ് അവർ അപൂർത്തിന്റെ നാടായ പേര്ത്തലഹേമിൽ എത്രതുന്നതെന്നാണ് പ്രഭാത എവർഗ്ഗേലോറൂനിൽ വി. ദേഹാന്നി ശ്രീഹിന്ദു ക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ ഉദാരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യാവ്യാമിക്കുന്നത്. ജീവരെ അപൂർണ്ണമായവനിൽ എത്തിചേരുകയാണ് ലക്ഷ്യം. അവരെ ആടുക്കൽ എത്രതുന്നവൻ പിന്നെ വിശസ്തേരൂപം, ഭാഗമോ ഇല്ല. സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി വന്ന ആപൂർത്തത യാത്ര ചെയ്യുന്നതിന്റെ നിന്നും വിഭാഗമാർ. ഇവരല്ലോ എത്ര വർഷങ്ങൾ, നൂറ്റാണ്ടുക്കൾ യാത്രചെയ്യുവെന്ന് കൂപ്പത്തെപ്പെട്ടുതുവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ എന്തിനാണ് അവർ അപൂർത്തിന്റെ നാടായ പേര്ത്തലഹേമിൽ എത്രതുന്നതെന്നാണ് പ്രഭാത എവർഗ്ഗേലോറൂനിൽ വി. ദേഹാന്നി ശ്രീഹിന്ദു ക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ ഉദാരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യാവ്യാമിക്കുന്നത്. ജീവരെ അപൂർണ്ണമായവനിൽ എത്തിചേരുകയാണ് ലക്ഷ്യം. അവരെ ആടുക്കൽ എത്രതുന്നവൻ പിന്നെ വിശസ്തേരൂപം, ഭാഗമോ ഇല്ല. സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി വന്ന ആപൂർത്തത യാത്ര ചെയ്യുന്നതിന്റെ നിന്നും വിഭാഗമാർ. ഇവരല്ലോ എത്ര വർഷങ്ങൾ, നൂറ്റാണ്ടുക്കൾ യാത്രചെയ്യുവെന്ന് കൂപ്പത്തെപ്പെട്ടുതുവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ എന്തിനാണ് അവർ അപൂർത്തിന്റെ നാടായ പേര്ത്തലഹേമിൽ എത്രതുന്നതെന്നാണ് പ്രഭാത എവർഗ്ഗേലോറൂനിൽ വി. ദേഹാന്നി ശ്രീഹിന്ദു ക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ ഉദാരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യാവ്യാമിക്കുന്നത്. ജീവരെ അപൂർണ്ണമായവനിൽ എത്തിചേരുകയാണ് ലക്ഷ്യം. അവരെ ആടുക്കൽ എത്രതുന്നവൻ പിന്നെ വിശസ്തേരൂപം, ഭാഗമോ ഇല്ല. സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി വന്ന ആപൂർത്തത യാത്ര ചെയ്യുന്നതിന്റെ നിന്നും വിഭാഗമാർ. ഇവരല്ലോ എത്ര വർഷങ്ങൾ, നൂറ്റാണ്ടുക്കൾ യാത്രചെയ്യുവെന്ന് കൂപ്പത്തെപ്പെട്ടുതുവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ എന്തിനാണ് അവർ അപൂർത്തിന്റെ നാടായ പേര്ത്തലഹേമിൽ എത്രതുന്നതെന്നാണ് പ്രഭാത എവർഗ്ഗേലോറൂനിൽ വി. ദേഹാന്നി ശ്രീഹിന്ദു ക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ ഉദാരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യാവ്യാമിക്കുന്നത്. ജീവരെ അപൂർണ്ണമായവനിൽ എത്തിചേരുകയാണ് ലക്ഷ്യം. അവരെ ആടുക്കൽ എത്രതുന്നവൻ പിന്നെ വിശസ്തേരൂപം, ഭാഗമോ ഇല്ല. സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി വന്ന ആപൂർത്തത യാത്ര ചെയ്യുന്നതിന്റെ നിന്നും വിഭാഗമാർ. ഇവരല്ലോ എത്ര വർഷങ്ങൾ, നൂറ്റാണ്ടുക്കൾ യാത്രചെയ്യുവെന്ന് കൂപ്പത്തെപ്പെട്ടുതുവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ എന്തിനാണ് അവർ അപൂർത്തിന്റെ നാടായ പേര്ത്തലഹേമിൽ എത്രതുന്നതെന്നാണ് പ്രഭാത എവർഗ്ഗേലോറൂനിൽ വി. ദേഹാന്നി ശ്രീഹിന്ദു ക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ ഉദാരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യാവ്യാമിക്കുന്നത്. ജീവരെ അപൂർണ്ണമായവനിൽ എത്തിചേരുകയാണ് ലക്ഷ്യം. അവരെ ആടുക്കൽ എത്രതുന്നവൻ പിന്നെ വിശസ്തേരൂപം, ഭാഗമോ ഇല്ല. സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി വന്ന ആപൂർത്തത യാത്ര ചെയ്യുന്നതിന്റെ നിന്നും വിഭാഗമാർ. ഇവരല്ലോ എത്ര വർഷങ്ങൾ, നൂറ്റാണ്ടുക്കൾ യാത്രചെയ്യുവെന്ന് കൂപ്പത്തെപ്പെട്ടുതുവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ എന്തിനാണ് അവർ അപൂർത്തിന്റെ നാടായ പേര്ത്തലഹേമിൽ എത്രതുന്നതെന്നാണ് പ്രഭാത എവർഗ്ഗേലോറൂനിൽ വി. ദേഹാന്നി ശ്രീഹിന്ദു ക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ ഉദാരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യാവ്യാമിക്കുന്നത്. ജീവരെ അപൂർണ്ണമായവനിൽ എത്തിചേരുകയാണ് ലക്ഷ്യം. അവരെ ആടുക്കൽ എത്രതുന്നവൻ പിന്നെ വിശസ്തേരൂപം, ഭാഗമ

Church Teachers

St. Thomas And Us

Dr. Paulos Mar Gregorios

1900 years is a very long time in the history of man. No kingdom or empire has lasted that long. Even religions become radically changed during such a long span of time. If we look at history, we can find that most world religions have lost their dynamism within three to four hundred years of their origin.

But all religions have their ups and downs. Buddhism throbbed with vigour and vitality in India for at least four centuries. Hinduism, which had been practically swept aside by Buddhism, came back to life after an eclipse of a millennium. In its revived form, which had so little in common with pre-Buddhist Hinduism, the Hindu religion played a vital role in India for three or four centuries.

What about Christianity in India? There is little reason to doubt that it was vitally alive in the time of the Apostle Thomas and for several centuries afterwards. But we know practically nothing in detail about the secret of that vitality.

The only other period in the history of the Indian Church when it has showed any considerable vitality was due to the work of another foreigner, Francis Xavier (16th century). As far as we know it was a Palestinian and a Portuguese who proclaimed the Gospel with highly effective power in the history of our Church.

Of course one could speak of a Sadhu Sunder Singh, but the list of known Indians who have carried the name of Christ to the people of India in an impressive way cannot be very long.

But that is not the only negative side of Indian Christianity. Even with all the help and inspiration that has come from outside to the Syrian Christians of India, no Indian Christian has risen to any outstanding height. I have heard Hindus speak with great admiration about the work of Christians in India, but in every case it has been a non-Indian Christian who has been the object of such admiration.

On the positive side, it is a miraculous fact that only in one little corner of India has the once wide-spread Syrian Church of Asia managed to survive. Perhaps it was only an accident. But I suspect it can be partially explained. The fact that the Church in India never became "established" seems significant. We never seem to have had at any time been a majority religion in any part of India. We may have had small Christian kingdoms or principalities in India at certain periods of our history (e.g. Villavatom, Eravi korttan etc.), but we never were the Church of a conquering ruler or prince. This does not mean that the Christian Community never exercised economic and political power, but only that such power never reached the point at which it could become arbitrary and oppressive. It was always counter-balanced by other powers.

It is even more distinctive of the Syrian Christianity, which we had here in India that we never seem to have had an autonomous succession of bishops until very late in history. Why was it that we did not establish a self-sustaining hierarchy like, say, the Church of Georgia or the Church of Armenia?

Even Nubia (now partly in Upper Egypt and partly in the Sudan) seems to have had an autonomous and self-sustaining episcopate. As far as I know,

ഓർമ്മ ഡിസംബർ 21-ൽ

only the Ethiopian Church and the Indian Church were very late in achieving autonomy. Was the reason that we were looked upon as inferior and incapable of looking after ourselves by the slightly more fair-skinned Egyptians and Syrians? It is difficult to answer that question.

All we can find out is that the lists of bishops of the West Syrian Church do not contain the names of Indian bishops (bishops in India) until the seventeenth century. We have now complete lists of the bishops of the Syrian Orthodox Church from the sixth century to the 14th century. Prof. Ernest Honigmann has collected the information from the historical records left by John of Ephesus, Zachariah Rhetor, Michael Rabo and Gregory Bar Hebreus. In his thorough search he has not found the name of a single bishop in India, though he has a complete list of hundreds of bishops in Syria, Phenicia, Mesopotamia, Arabia, Cilicia, Isauria, Cappadocia, Armenia, Asia (Minor), Pamphylia, Lycaonia, Phrygia, all of which were under the Syrian Patriarchate up to the six century.

Even after the discussion between the Greeks and the Syrians became precipitated in the time of Mar Severus, Patriarch of Antioch (512-518) and Mar Jacob Burdono, Metropolitan of Edessa (ca 542-ca 578), we do not read of any consecration of a bishop for India. Mar Jacob Bourdono conse-

crated two successive patriarchs of Antioch, at least 27 bishops and thousands of (according to one account 1,02,000) priests for the Syrian and Egyptian Churches. The bishops Mar Jacob consecrated as well as the names of their dioceses can be found in the accounts of John of Ephesus. Mar Jacob consecrated 12 bishops for Egypt. I have examined the complete list of all the bishops consecrated in the Syrian Orthodox Church between 566 and 578, and there is no bishop consecrated for India.

How then did the Church continue in India if no bishop for India was consecrated at this time in Syria?

The only evidence we have comes from Persian or Nestorian Church documents. Of course we hear of John the Persian, representing “Persia and greater India” present at the Council of Nicea in 325. Michael Rabo, the Syrian Church Historian (+1198), who gives a list of bishops present at Nicea, classifies John the Persian among the bishops of Mesopotamia. He could not have been Indian but he may have had Jurisdiction over certain parts of the Parthian Kingdom in India.

The even longer list of Bishops at the Council of Chalcedon (451 AD) does not contain the names of any Indian bishops. Nestorian records (the cannons of Ibn-at- Tayyib) tell us that the Metropolitanate of Fars (Parat Maishan) in southern Persia was in charge of their members in India also. This Metropolitanate of Fars was created either in the time of Catholicos Izhaq (399-410 AD) or of Yab -Allaha (415-420). Later the Persians created a Metropolitan for India during the reign of Patriarch (the Catholicos of the East had by this time taken the title Patriarch of Baghdad) Isho-Yahb, but we are not sure which Isho-Yahb this was. There was one patriarch of that name in the 6th century (582-595 AD) and two in the seventh century (628-643 and 650-660). In any case the first clear Knowledge we have of a bishop in India is this Metropolitan of India in the seventh century. The chronicle of Abdisho in the 14th century says that the Metropolitan of India is higher in rank than the Metropolitan of China, but another chronicle from about the same time gives the 12th rank in the Persian Church to the Metropolitan of China, while India comes 13th. We do not know where in India this Persian metropolitan resided. It could have been Malabar; it would have been Kalyan near Bombay; it could even have been Quilon.

The “Doctrine of the Apostles” which in its present form (may be from the 4th century) says clearly that the Apostle Thomas gave “the hand of priesthood” to India. We hear of Daniel the Indian Priest who translated some books from Greek to Syriac but not about any Indian Bishop till the time of Bosmas Indico - pleustes (6th century) who speaks of clergy and believers existing in Ceylon, Malabar, Kalliana, and in North-West India. But we are not sure if “clergy” means bishops or priests. In Malabar, at any rate, at this time, i.e. about 525 A. D., there is only a “Presbyter appointed in Persia”, whereas there are bishops in North-West India.

The absence of Bishops in South India is understandable only if they have to be consecrated in Persia or Syria. The Metropolitans of Fars could hardly have often come to India to consecrate bishops; they could hardly get consecration for themselves, as we know from the quarrels in the Church of Fars in the 6th century reported by the judicial Acts of Mar Aba I. In fact it was only when Fars was beginning to be submerged by Islam that a Metropolitanate was created in India by the Persian Church.

Even before Fars (also called Riwardashir) fell to Islam, the bishops of Fars had failed to consecrate bishops for India as they were supposed to do. The main reason advanced by the Catholicos-Patriarch was that the Indians did not offer the metropolitan enough money. The letter of Persian (East Syrian) Patriarch Isho-Yab III (650-660) to Mar Shim'un, the Metropolitan of Fars and all India, is quite eloquent:

“Remember this also, O God-loving Brother, that as you have closed the door of Episcopal ordination in the face of the many peoples of India, and obstructed the gift of God for the sake of perishable profit that feeds the desires of the body, so also did our own predecessors close the door of the gift of God in your face... Behold, the world is full of bishops, priests and faithful as numerous as the stars of heaven, and increasing day by day. But, as far as your own province is concerned, when you revolted against the cannons of the Church, the succession of priesthood has been broken for the people of India. Not only India, which spreads from the boundaries of the Persian Empire even to the place called Qalah (Quilon? Kalyan? Galle in Ceylon?) A distance of 1200 parasangs (about 4000 miles), but even your own region of Fars, is today in darkness far from the light of the Gospel which comes only through the (letters of Isho-Yab III Syriac text edited by R. Duval in C.S.C.O. second series, vol. III).

Clearly in the seventh century there is no ‘Nestorian’ bishop in India. We have seen already that at this time no bishop has been consecrated for India by the west Syrian Patriarchate of Antioch.....

What kind of a Church did we have at that time? Did we use the Syriac language for our worship? Did we use the West Syrian liturgy or the East Syrian? We know that the works of Diodore and Theodore (the spiritual mentors of Nestorius) had been translated from Greek into Syriac and send to India by the bishop of Fars (Ma’na Riwardashir) around the year 470 A. D. This may be taken as evidence that the Syrian language was known to at least some people in India, and that ‘Nestorian’ literature, and conceivably Nestorian forms of worship were known in India at the end of the 5th century.

We have no evidence at all that the West Syrian liturgy (now used by the Syrian Orthodox) was known to the Indians at that time. We have no report from the West Syrian Patriarchate of Antioch that they were consecrating bishops for India. In fact, apart from the immigration of the merchant community of Thomas Cana, we have no evidence of any direct connection with the Syrian Patriarchate of Antioch during this period.

From the very small fragments of history available to us, we can think that Persian or East Syrian or Nestorian or Chaldean Christianity was brought to India around the end of the 5th century.

The instance reported by Bar Hebreus in his Ecclesiastical Chronicle, however, points to another aspect of the story.

What was the root of the tension between the Nestorian Catholicos-patriarch of Baghdad and his South Persian Metropolitanate? Could it be that the South Persians objected to the East Syrian Catholicate so easily adopting the Nestorian Faith? The account of Bar Hebreus clearly points that way. Both the southern province of the Persian Church (Fars of Riwardashir) and the Indian Church refused to accept the Nestorian faith which was brought to them several times beginning with the late fifth century. The attempts of Nestorian patriarchs in the seventh and eighth centuries (under Isho-Yab III and Timothy I) to create an independent Nestorian Metropolitanate in India directly under Bagdad can only be understood in the light of the south Persians revolting against the Nestorian faith. The Indians, who had previously been attached to the south Persian Church, were also not Nestorians at any rate in the fifth century.

It seems clear that a bishop (Mar Joseph) had come with the Thomas of Cana immigration. If this happened in the 4th century, then they were undoubtedly not Nestorians, since the Nestorian teachings began only in the 5th century. Mar Joseph was from Edessa, the true centre of the Syrian Christians (rather than Antioch which was basically a Greek city). If the Southists had thus a West Syrian bishop in the 4th century, did the West

Syrian succession continue in India? If it did, then it is quite likely that the west Syrian (so-called Jacobite) and the East Syrian (so-called Nestorian) traditions co-existed in India, conceivably right up to the time of Diampur (1599).

We know that the West Syrian and East Syrian Churches co-existed in Persia at this time. Michael Rabo tells us that during a temporary peace between the Roman and Persian empires (which lasted only 40 years), Jacob Bourdono was able to go to Persia and consecrate a West Syrian Catholicos there, with the approval of the Persian king Khosrau I. This was in 559.

The Arab conquests of the seventh and eighth centuries helped to consolidate the West Syrian (Jacobite) as well as the East Syrian (Nestorian) Churches in the new empire of the Caliphs. Already before that the Metropolitan of Tigris Marutha (629-649) had been made Maphriana with 15 bishops under him in Persia and Mesopotamia. But there is no indication that this Maphriana had Jurisdiction over India, or that there were any Indian bishops under him. The tolerance of the Arabs for the west Syrians was so high that even the Patriarchs of Antioch began making their headquarters in the empire of the Caliphs rather than in Syria.

During the reigns of the great West Syrian Mar Dionysius Bar Slibhi (Ca 1160-1171), Mar Michael Rabo (Patriarch Ca 1166-1199) and Bar Hebreus (1226-1286) we find but few references to bishops in India. They do not speak of any direct Jurisdiction over the Indian Church for either the Maphriana or the Patriarch of Antioch.

The only clearer instance of a foreign bishop coming to India before the 14th century is in the 8th/ 9th century--the coming of Sapor and Prodh. This was a colony of East Syrians who settled in Quilon and built the Tharisa Church. Tharisa, is of course a term used by the Orthodox' i.e. the Jacobite or West Syrian Group.

We come to clearer history only with Mar John of the 14th century, as attested by a Syriac document (now in the Vatican), written in Cranganore in 1301. This John was styled Metropolitan, of the see of St. Thomas and of the whole of India. In Western documents the bishop of India is differently called as Metropolitan, or Catholicos, or sometimes even Patriarch. From this time on it is clear that the struggle is between the three parties -- (a) the 'Nestorian' Patriarch of Baghdad, (b) the Uniat Chaldean Patriarch of Baghdad, and (c) the Portuguese and other Roman Catholic prelates. The Jacobites or west Syrians are so completely reduced to shambles by internal quarrels in Syria and Persia that they have no time or possibility to attend to the needs of India.

It is only in recent times that the Church of St. Thomas has slowly begun to become autonomous. The Roman Catholic wing of the Thomas Christians has only recently begun to emancipate itself from foreign domination. Their emancipation is bound to take a long time, since their whole training is in western theology, spirituality, and culture. It should be easier for the Syrian Orthodox to develop a truly indigenous Indian Christianity, since the eastern tradition is much closer to the soul and spirit of India.

It is a strange thing to say, but it sees conceivable, that the Christianity that St. Thomas planted in India may perhaps truly come to flower only in the 21st century! If we do a little bit of manuring and cultivation for the Church now, during the years 1970 to 2000, it may be possible for the Syrian Orthodox Church to give the lead to the other Christians in India in developing a vital form of Indian Christianity in the next century.

Such cultivation means:

1. Refusing to deploy our energies for the futile arguments, power

struggles and prestige contests now going on in the Church.

2. Giving maximum attention to preparing a large number of dedicated, learned, and disciplined priests.

3. Developing a monastic movement by rediscovering the spirituality and pattern of Basilian monasticism.

4. Creating sufficient activities that will permit our laymen and laywomen (including youth and students) to have a deeper Knowledge of and commitment to Christ.

We have only recently begun to have a full complement of bishops to constitute a real episcopal synod in India. It will take a few more generations before the bishops develop sufficient experience and calibre to make the episcopal synod a truly pioneering instrument of the Holy Spirit's work in Christ's Church.

Meanwhile, the manuring and cultivation must go on. It is man who plants and man who waters, but God gives the increase. St. Thomas planted. Many have watered. God will not fail to give the increase, provided we are faithful to Christ.

(St. Thomas 19th Centenary Souvenir, 1973, pp. 91-103)

പൗരത ഭേദഗതി നിയമം മതേതര വിരുദ്ധം: ഡോ. ശ്രീമിതേര മാർ ശ്രീഗോറിയോസ്

അവക്കൽ: പൗരത ഭേദഗതി നിയമം രാജ്യത്തിൻ്റെ മതേതര സഭാവാദത്തിന് ഘടകവിരുദ്ധവും രേഖാലൈറ്റനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തരത്തിന് നിരക്കുന്നത് ലൈനും മതത്തിൻ്റെ പ്രതിൽ ഭാരതത്തിൻ്റെ നാനാത്മം ഇതു മുലം നഷ്ടമാകുമെന്നും ഓർത്തദാനകൾ കൈക്കൽവ യുവജനപ്രസ്ഥാന തിരുവന്നപുരം ദേശാസന കലാമേള 'ജ്യാല 2019' ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

കേരള വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. വർഗ്ഗീൻ റി. വർഗ്ഗീൻ, ഭദ്രാസന വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. മാത്യു ജോൺ, ഫാ. ശീവർഗ്ഗീൻ ജേക്കബ് തരകൻ, ഫാ. പിലിപ്പ് എസക്, ഫാ. തോമസ് എൻ. എൽ., ഫാ. യുഹാനോൺ ജോൺ, ഫാ. ജോൺ മാത്യു തുസുകൽ, പ്രവിഞ്ച് ജേക്കബ്, ജോബിൻ ജോസഫ്, റോഡി തക്കച്ചൻ, ഡോ. ആശാ ജീവൻ സത്യൻ, അബിയ ആൻ സാറാ, ജോജി ജേക്കബ്, എബി രാജൻ, എന്നിവർ പ്രസാദിച്ചു.

"പള്ളി ദൈവത്തിൻ്റെ ഭവനമാണ്. നാ പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധിയില്ലെങ്കിലും സത്യത്തില്ലെങ്കിലും നിതിയില്ലെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കണം. അപ്പോൾ ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകും."

"പള്ളിയുടെ മുതൽ ദുരുപ്പയോഗം ചെയ്താൽ അയ്മേനിയെന്നും, തിരുമേനിയായാലും ദൈവം വെറുതെ വിടുകയില്ല."

- പ്ര. പാവോദി തിരുമേനി

സഭാപിതാക്കന്നാർ

മാർ ഇഗ്നാതിയോസ് നുറോനോ

ഹാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

രോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രക്രവർത്തിമാർ സാമാന്യമായി മതബോധിക്കാത്തവരും പ്രത്യേകിച്ചു ക്രിസ്തുമത വിരോധികളുമായിരുന്ന കാലത്ത് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികൾ മാർഗ്ഗമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സന്ത രക്തത്തിന്റെ മുദ്രകാണ്ഡ വിശ്വാസസ്ഥിരത തെളിയിച്ചവരുടെ നിര 'സഹദേരമാരുടെ കടിഞ്ഞു' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്ന സ്ത്രേഹമാനോസ് ശേമമാശനിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു. മഹാനായ കുസ്തത്തിനോസ് രാജാവിന്റെ കാലംവരെ, ഉദ്ദേശം മുന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി നടന്ന മനുഷ്യക്കുരുതിയിൽ അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ജീവൻ വെടിഞ്ഞു. തിബെരേരോസ് കാലിഗ്രാമ എന്നു മറുപേരുള്ള ശായുസ്, ക്ലോഡിയസ്, നീറോ, ഗാൽബാ, വെസ്പേഷ്യസ്, തീത്യസ്, ഐബീഷ്യസ്, നെർവാ, ഗാൽബാ, ട്രാജൻ എന്നീ രോമൻ പ്രക്രവർത്തിമാർ ക്രിസ്തുമതം വേരോടെ പിചുതുകളയുവാൻ ദ്വാഗ്രാപ്തിജന്മയെടുത്തവരായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് രോമിൽ പൊലോസ്, പ്രത്രാസ്, ലിനസ് ആന്റിപ്പീറ്റിസ്, ഷൂമീഷിസ് എന്നിവരും അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ മാർക്കോസ്, ആനിയാനസ്, കെർഡോ എന്നിവരും തെരുശലേമിൽ യാക്കോബ്, ശ്രീമയോസ്, യുസ്തോസ് എന്നിവരും അന്ത്യാവധി പ്രത്രാസ്, ഏവോദിയോസ്, ഇഗ്നാതിയോസ് എന്നിവരുമായിരുന്നു സഭാദായുകൾ.

അഖിലയന്നായ ഇഗ്നാതിയോസ് സഭയുടെ അദ്യകാല വിശുദ്ധമാരിലോ രാജാണ്. '... Apostolic Fathers are certain writers who faithfully preserved the apostolic teaching and tradition between the time of Apostles themselves and the latter years of the second century' എന്ന നിർവ്വചനപ്രകാരം അദ്ദേഹം അപ്പോസ്റ്റലിക പിതാവും യോഹന്നാനിൽ അപ്പോസ്റ്റലത്താർ അദ്ദേഹം അപ്പോസ്റ്റലത്താലമാർക്ക് പരിചിതനായിരുന്നുവെന്ന് ആദ്യത്തെ സഭാചരിത്രകാരനായ യഹോന്നിയോസ് (എ.ഡി. 260-340) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇഗ്നാതിയോസിനെപ്പറ്റി എ.ഡി. അഖ്യാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 'സർണ്ണനാവുകാരൻ' ഇരവാനിയോസ് എഴുതിയിരക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. "അദ്ദേഹം (ഇഗ്നാതിയുസ്) അപ്പോസ്റ്റലത്താലമാരാൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ താൻ സ്ഥിരം ശ്രേണിവായിരുന്നു. അഖാധമായ ദൈവജന്മാനന്മാരിൽ വെച്ചു മുഖ്യമായ മികച്ച അഭ്യസനവും പരിശീലനവും ലഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഭാഗമുണ്ടായി. ഒപ്പും ശ്രേഷ്ഠം സംസർഗ്ഗവും. തനിക്ക് ലഭിച്ച ദൈവിക അന്തരീക്ഷത്തെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും 'സയ' നിഷ്പയത്തിലൂടെ ജീവിതത്തെ ക്രിസ്തുവിനായി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാകാം, അദ്ദേഹം ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ പുരാതന ക്രൈസ്തവത്തെ അന്ത്യാവധിയിലെ മെത്രാനായിത്തിർന്നത്. പാലുസ് ഫൂറിഹായാൻ അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യാവധി കാശിശമാരുടെ തലവന്നായി നിർദ്ദേശിച്ചതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. എ.ഡി. 68 മുതൽ 108 വരെ ഇഗ്നാതിയോസ് സഭയുടെ മെത്രാനായിരുന്നു.

അക്കത്തും പുറത്തും സഭ അഖിലപരീക്ഷണങ്ങളെ നേരിടുന്ന കാലമായി രുന്നു അത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്തെത്തപ്പറ്റി സംശയമുള്ളവർ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്തെത്തപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടായിരുന്നവർ, പുനരുത്ഥാനം കളബെന്ന് പരയുന്നവർ തുടങ്ങി ദൈവശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളിൽ ഭിന്ന നിലപാടുകാർ അനുംബായിരുന്നു. പുരോഹിതൻ, ശേമമാശൻ എന്നിങ്ങനെ അപ്പോസ്റ്റലിക കാലത്ത് സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന ദൈവിക സ്ഥാനങ്ങളിൽ, പുരോഹിതന്മാരിൽ മുപ്പുള്ളവനും പ്രാഥാന്യമുള്ളവനും മെത്രാൻ എന്ന പേരിൽ വിജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിലുപരിയായി, ശേഷം പുരോഹിതന്മാരെക്കാൾ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ അവകാശപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരുന്ന ആ കാലത്ത് ആ അധികാര സ്ഥാനത്തെച്ചുണ്ടിയും സഭയിൽ വിവാദങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു (അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയിൽ

ഓർമ്മ ഡിസംബർ 20-ാം

എ.ഡി. 325 വരെയും കാശിശമാരെന്ന് കുടുംബ വിജിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇന്ന് മെത്രാനാർ, പാരോഹിത്യ നൽകവരത്തിൽ തങ്ങൾ ശേഷം കാശിശമാരിക്കു തുല്യരെന്നു ഭാവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മെത്രാനാരപ്പോലും അവിടെ വാഴിച്ചിരുന്നത് കാശിശമാരുടെ സുന്നഹദോസ് അത്ര). ഇതിന് പുറമെയാണ് വെളിയിൽ നിന്ന് - പ്രക്രവർത്തിയിൽ നിന്ന് - വന്ന ഭീഷണികൾ. എല്ലാം കൂടിച്ചേരുന്ന സഭാന്തരീക്ഷം കാറ്റും കോളും വർഖിച്ചു കടക്കപ്പോലെ, പ്രകഷ്യബ്ദിയായിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവ്യമായിരുന്നു ആ പിതാവിന്റെ ശക്തിക്കേന്ദ്രങ്ങൾ. സമിരമായ അഖ്യാപനം, പ്രതികുലതകൾക്കെത്തിരെയുള്ള പത്രാത്ത സമീപനങ്ങൾ, ലാലുതരവും ശുരൂതരവുമായ ആകസ്മിക പോരാട്ടങ്ങളോടുള്ള ദ്വാഗ്രാപ്തിയും, ധാരവും സമചിത്തത്തോടു കൂടിയതുമായ പ്രതികരണം എന്നിവ കൈമുതലാക്കിയ ഇഗ്നാതിയോസ്, സമർപ്പണമൊധമുള്ളവനുമായ ക്രമീതിയാണ്, നൂകകയെ നയിക്കുന്നതുപോലെ സഭയെ നയിച്ചു.

സ്കിരിന്നായിലെ മെത്രാൻ കൂടിയായ തന്റെ സുഹൃത്ത് പോളിക്കാർപ്പോസ് എഴുതിയ ലേവന്തതിൽ ഒരു മെത്രാന്റെ ചുമതലകളെപ്പറ്റി തന്റെ കാഴ്ചപ്പുടുകൾ എന്നെന്ന് ഇഗ്നാതിയോസ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

എ.ഡി. 107-ാം ട്രാജൻ പ്രക്രവർത്തി തന്റെ കുപ്രസിദ്ധമായ 'ക്രൈസ്തവ

விரோயவுமாயி’ அனேகுவழாயிலெத்தி. உத்களென்றால் ஸஂமேவும் ஸலையில் பிக்கமாயி. பிசயேல்குவு ஸடையுட ஹடயன் ஏற்கு னிலயில் தனைத்தென ‘யாக’மாகுவால் அனுபவம் தீருமானிசூ. தஞ்சீ அதமஸலி கொள்க்காகவற்றியுட கோபம் வேறு ஶமிக்குமென்று தஞ்சீ அதலைய மகஶி ஹடா அஸிபரிக்ஷயில் நின்கு விழுக்கு நேடுமென்று அனுபவம் ப்ரதாஶிசூ. வைக்கி யில்; வியியுள்ளதி. ‘குஶிக்கெப்படுவரெ ஹத்தில் வாரிக்குநூவெனவகார பெட்டு ஹஸாத்தியோனின பண்ண கொள்க்கு வாயிசூ. ரோமில் கொள்ளு போயி, காட்டுமுகங்கள்களின்று கொடுக்கதூ.’ தஞ்சீ கைக்கலை பண்ண கொள்க்கு வாயிக்குநேபாசி அனுபவம், ‘ஏற்கீ யஜமானந்து ப்ரதுவுமாய கர்த்தாவே அனுபவக்கு நனி. ஏது ஸ்தேஹவாாஸ்தீ!! அனுயுட அபூர்வ ஸ்தோலால் பறலுஸினெபூரலை ஹருவுப் பண்ணக்குதால் வாயிக்கெப்படுவா நூத்து வாயுமதி அன்கு ஏற்கிக்கு நக்கியலே’ ஏற்கு பார்த்திசூகொள்க்கு அ பண்ணக்கலை பூஂவிசூபோலுா!

അനാമമായിത്തീരുന്ന തരങ്ങ്, സിറിയായിലെ സഭയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ഉത്കണ്ടംയും ആ സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പും അദ്ദേഹം എഴുതിയ ലേവൻ അഞ്ചിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും പോളിക്കാർപ്പോസിനെഴുതിയ ലേവനത്തിൽ, വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ചങ്ങല ധരിച്ചുകൊണ്ട് റോമൻ കൊള്ളിസിയത്തിലേക്ക് താത്രചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ വഴിമല്ലെ സന്ദർശിച്ച ഏഷ്യൻ സഭാ പ്രതിനിധികൾ മുവേന വിവിധ സഭകൾക്ക് ഇശാത്തിയോസ് കൊടുത്തയച്ച ഏഴു ലേവനങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയിലെ വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ, വിശ്വാസ വിപരീതങ്ങൾ, വൈദിക സ്ഥാനങ്ങൾ, കുർബ്ബാന, മാമുദ്ദീസാ തുടങ്ങിയ കൃഡാരകൾ ഇവയെപ്പറ്റി ആ തലമുറ പുലർത്തിയിരുന്ന നിലപാടുകൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന കൂത്തികൾ എന്ന നിലയിൽ ആ ലേവനങ്ങളുടെ പ്രസക്തി അതുല്യമായേ.

തനിക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന കൊലക്കളെത്തിനു മുമ്പിൽ ഒട്ടും പതരാതെ ഡിരനായി അദ്ദേഹം നിലകൊണ്ടു. തന്റെ മുദ്രാവാക്കും ആവർത്തിച്ച് ഉരുവിട്ടു. ‘ദൈവത്തിന്റെ ശോതസ്യമണിയത്രെ ഞാൻ. അത് കാട്ടു മുഗങ്ങളുടെ പല്ലുകളാൽ അരഞ്ഞ പൊടിയാക്കേടു; അങ്ങനെ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന് നിർമ്മലമായ അപ്പുമായിത്തീരുടെ’ സിംഹങ്ങളുടെ മദ്ദേശ എറിയപ്പെട്ട പ്ലാഞ്ചും ഇരു വാക്കുങ്ങൾ പാവനമായ മന്ത്രമെന്നവിധിയം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. വിശന്ന് വലഞ്ഞ സിംഹങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ആർത്തിയോടെ ചാടിവിണ്ണു. നിമിഷങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽത്തന്നെ നിന്നവേറീ. താൻ സിംഹങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണവും കർത്താവിന്റെ നിർമ്മല അപ്പവും ആയിത്തീരുന്നു. സിംഹങ്ങൾ അവശേഷിപ്പിച്ച അസിംഗ്കലങ്ങൾ വിശന്ന് തരായ അനുയായികൾ ശ്രവിച്ചു സിറിയായിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ബഹുമതിപൂർവ്വം തിരുശേഷിപ്പുകളെന്ന നിലയിൽ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

விழுவு ஹஸாத்தியோஸிரே கக்டஸாக்ஷி மரளை கஷின்த உடன் டொஜிள் சுக்கிவர்த்தி கெக்கூத்தவ மற்றும் நிர்த்திவசூர் ப. பிதாவிரே கஷ்டக்க ஜூரெ பூர்ணமாய சித்ரைக்கரளவும் அதிக்குருமாய மரளன்றைக் அடுப்போ ஸ்ரீகிரிசு பதராத்த ஸமீபக்கெத்தபூரியுதூண் வார்த்தகஜூர் கேக்க தான் செய்த கொடுப்பாதக்கெத்தபூரி டொஜிள் சுக்கிவர்த்தி பல்லாதபிசூவோ ஆவோ! ஏதாயாலும் ஹஸாத்தியோஸ் ஜீவிதகாலத்த ஏதுமேற் கெக்கூத் வங்கல்க்க பியோஜினபூர்டுவோ, அதிலுமயிகாம், மரளனவேழயில், ஸலயைட் காவத் டெக்னாயி காளபூர்டு. கெக்கூத்தவ ஸகெஜூல்லாம் அடுப்போதை பறி ஶூலுநூம் அபோஸ்தோலிக பிதாவுமாயி ஸஹுமானிக்குநூ. அடுப்போதைக்கேற் லேவங்கைதூ வேவபுர்த்தக லேவங்கைதூபோலை ஆடதிக்குநூ.

ഇന്നത്തെ കൂട്ടികൾ നാളത്തെ വിധികർത്താക്കൾ: മാർ നികോദീമോസ്

கோட்டு: ஹனு வழற்கு வருந கூடுகளான் நாலைகளில் சுலபமாகத்தீவு எனும் அவரை கீஸ்திய ஸாயினத்தில் வழற்றுக்கண்ண் வாலங்களை ஜத்திரை லக்ஷ்மனும் அவில மலகர வாலங்களை பிரசிலைஞ் யோ. ஜோஹா மார் நிகோலீமோன் பிரஸ்தாவிசூ. யிஸங்கவி 8-க் கொயிளாஷ் வழுவாடி மார் வெஸலியேநாஸ் ஓர்த்தவோக்ஸ் வேவாலயத்தில் வாலதினா ஹோஸ் ஹர்லாங்கா செய்து பிரஸங்கிக்கூக்குயிடுநு. இந்வக விகாரி மா. ஸாதோஷ் வி. ஜோர்ஜ்ஜிரை அலுபுக்கூத்தில் குடிய ஸமேக்ட்டித்தில் அவில மலகர வாலங்களை வெள்பிரசிலைஞ் மா. ஸிஜு வி. ரோமன் முவழப்பொ ஹனம் நடத்தி. வெவும் லோகத்தை ஸ்நேஹிக்குந்திரை தெஜிவான் குண்டு அன்ற ழுமியில் பிரிக்குந்த ஏனும் குண்டுகளை அந்தையை ஹு ழுமியில் ஜிவிக்குவான் ஹந் அவுஸாரம் நிஷேயிக்கப்படுகினுவெனும் அதேபொ பிரஸ்தாவிசூ. பட்டினி, வாலபீயங்கரி, மாநாலுக்கூடத்து, டிக்ஷாந்தம், லெலங்கிக்கூடத்தாசில் ஏனிவ முலா தூரிதம் அநூவிக்குந கூடுகளோக் வாலங்களை ஆஶக அதேபொ பகு வசூ. மாண்பு லினு வர்மின் 'வாலங்களை கூடுகளில் நிற்புவிக்குந' ஸாயினத்தை ஸங்கூபிசூப் பிரஸங்கிசூ. ஸாதீலை ஏலூ வேவாலயக்கூத்திலும் பிரதேகுகங் பொர்த்தும நடத்துக்குயும் வாலதின பிரதிஜ்ஞ பூதுக்கூக்குயு' வாலங்களை ஏலை ஜிவிதத்தில்' ஏன விஷயத்தில் கூடுக்கர பிரஸங்கிக்கூக்குயும் செய்து. ஏலூ வர்ஷவும் வி. யோஹாநாஸ் ஸ்நாபகரை ஜநான அநூஸ்மரிக்குந கொயிளாஷ்க்கண்ண் வாலதினமாயி ஆசிரிக்குந்த.

ലഹരി വിമുക്ത ക്ഷാസ്

അറുന്നൂറിമംഗലം: സെൻ്റ് കുറിയാക്കോസ് ഓർത്തയോക്സ് കൈക്രമ്പതവ
യുവജന പ്രസ്ഥാനത്തിരെ നേതൃത്വത്തിൽ സണ്സ്യേസ്കൂൾ കൂട്ടികളെയും
ഇടവകജനങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ലഹരി വിമുക്ത കൂസ് നടത്തി.
യോഗത്തിൽ ഇടവക വികാരി ഫാദർ ജേക്കബ്ബ് ജോൺ അധ്യക്ഷനായി, യോഗം
ജോൺ .സി. വർഗ്ഗീസ് കോരൈപ്പിസ്കോപ്പ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഫാ. പി. കെ.
വർഗ്ഗീസ് കൂസ്സ് എടുക്കുകയും വീഡിയോ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
തുടർന്ന് ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ അംഗം ശ്രീ രാജൻ തെക്കേവിള, ശ്രീ വി ഒ
മോനച്ചൻ, സാമുവൽ മുരുഗേം കുഴീവിള കിഴക്കന്തിൽ, ശ്രീമതി സരസ്വതി
മാതൃസ്ഥാപന ഇടവക ട്രസ്റ്റി റികിറ്റ കെ സക്കരിയ, ഇടവക സെക്രട്ടറി ജോവിൻ
ജോൺ, യുവജനപ്രസ്ഥാന സെക്രട്ടറി സായി സന്തോഷ, ലിജോ ടൂറീഫൻ,
ജീവൻ, റോബിൻ, ജോയൽ, ക്രിസ്തീ, ഷിജിൻ, അലൻ, റോഹൻ, സിനോയ,

അബി, ജബി,
സേ ജീ റ യ റീ ,
അമരൻ കെ
രേജി, ലിജു
രാജു, വൈജു
ബാബു തുടങ്ങി
യവർ പ്രസം
ഗിച്ചു.

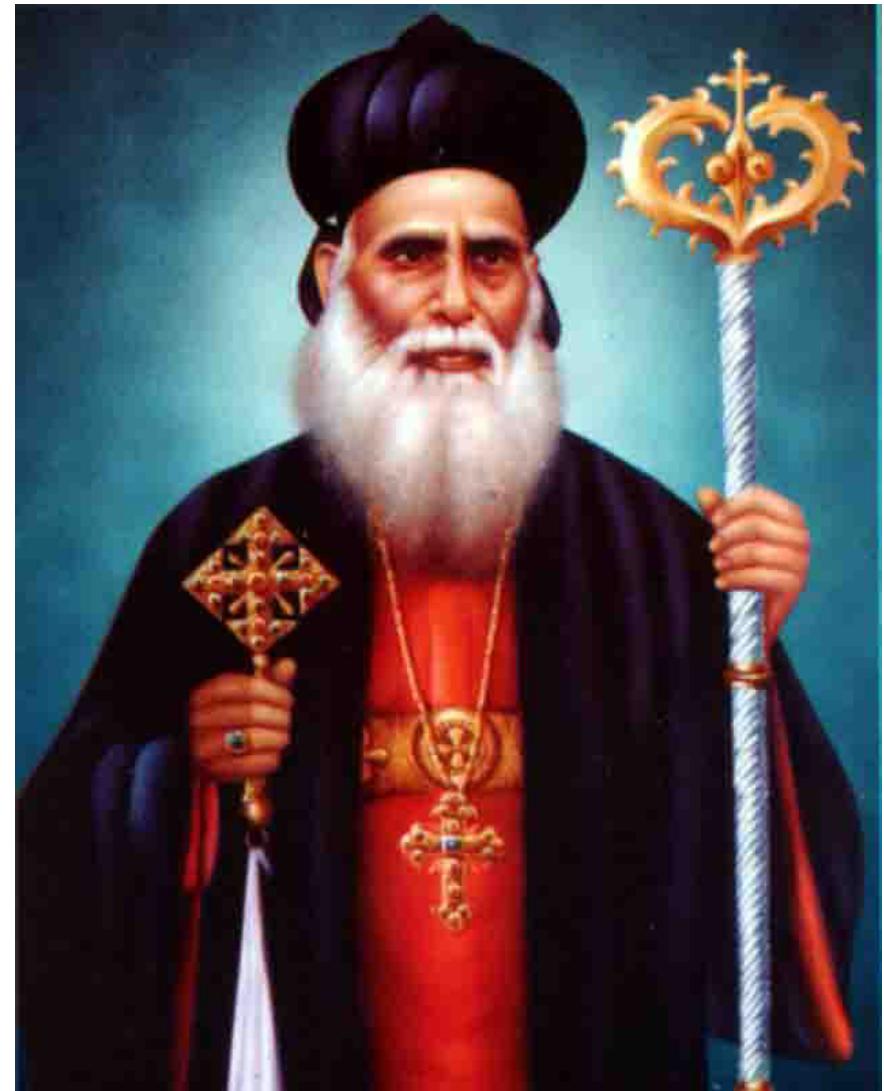
സഭാപിതാക്കമാർ

സഭാ സ്വാതന്ത്ര്യ സംരക്ഷണ മുന്നണിപ്പോരാളി

ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദ്രമുരളി

“പ്രിയരെ! കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം പണ്ഡു പരണ്ണേ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള താൻ. മലക്കരയുള്ള നമുക്ക് ഒരു ‘കാതോലിക്കാ’ തിഗ്രീസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥാപനത്തെ സഭ ന്യാധാനുസരം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയിരുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന സമയത്ത് നാം മോറോൻ മാർ ഇശാതോസിനേയും മാർ ബണ്ണുലിയോസിനേയും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനേയും..... ഓർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ രണ്ടാമതു മാർ ബണ്ണുലിയോസെന്നു പറയുന്നത് ആരെയാണ്? നമുക്ക് പരണ്ണേ തന്നെ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടനു പറഞ്ഞ തിഗ്രീസിൻ്റെ ഓന്നാമതെന്ന കാതോലിക്കാ ബാധാ തിരുമനസ്സു കൊണ്ടു തന്നെയാണ്. ഇതു കുടാതെ ഈ മാർ ബണ്ണുലിയോസ് തിരുമേനിയെ ദന്ഹായുടേയും ദൃഢവൈദിക്കിയാഴ്ച യുടേയും എന്നുംവേണ്ട എല്ലാ ശുശ്രാഷ്ട്രക്രമങ്ങളിലും കർമ്മങ്ങളിലും നാം അനുസ്മരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സഭയാൽ അംഗീകരിക്കാതെ ഈ ഏർപ്പൂട്ട് നമ്മുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളിൽ എങ്ങിനെ വന്നുചേരും? ഈ ഒരു കാരണം കൊണ്ടു തന്നെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനവും നമുക്ക് എത്ര കണ്ണ് അവകാശയോഗ്യവും അത്യാവശ്യപ്പെട്ടതുമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഒരു കാലത്ത് അനുശ്രദ്ധപ്രദമായി നമുക്ക് സിഖിച്ചിരുന്ന ആ ഒരു സ്ഥാപനം നഷ്ടപ്പെട്ടുന്ന പക്ഷം അത് ഒരു വലിയ നഷ്ടമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ കാലത്ത് നമ്മിൽ നിന്നും കുറു നാളത്തേക്ക് മറഞ്ഞിരുന്ന ആ മഹിമയേറിയ സ്ഥാപനം വീണ്ടും ന്യാധമായി നമുക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അതു വീണ്ടും ബലപ്പെട്ടതിയും സ്ഥിരപ്പെട്ടതിയും കൊണ്ടുപോകേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയും അവകാശവുമുണ്ടെന്ന്.”

மலகர் ஸலயுடை ரள்ளா காதோலிக்கா, மாற் ஜீவிவுஶ்ரீஸ் பிரமன் வொவா
யூடேதான் ஹூ வாக்குக்கல். 1104 வழங்கிக் 17-ா தீயதி திருவநந்தபுரம்
ஸென்ட் ஜோர்ஜ் பகுதியில் வி. கூர்ஸூா மஹேந் செய்த பிரஸங்கத்திலான்,
அனேகம் ஹண்டை கல்பிச்சுத். ஸலயுடை ஸ்ரதவு, ஸ்ரதஞ்சவு ஸநா
க்ஷிக்கான் பிரதாக்கமை முன்னிழோராஜிக்லாயிருந்துவென் ஹூ பிரதாக்ஷனா
வுக்தமாக்குந். நவீகரன் பிரஸாக்காருடை கடங்காக்மனவு, அனேதூ
வுக் அயிக்கார பிரமத்தயூடை நூஷ்னது கயர்வு மலகர் ஸலயுடை மேல்
அறியிப்பது செலுத்தான் தூக்ஞியபோச் அவரை ஸலையறு னேரிட் ஹூ
புள்ளுபிதாவிரீ ஜீவிதவு தமிழ்நாடு அவர்ணையவு அவிஸ்மரணைய
வுமதே.

ഓർമ്മ ഡിസംബർ 17-ന്
വാക്കത്താനും വള്ളിക്കാട് ദയറായിൽ

எனால் காதோலிக்கா முனிமர்ட் மார் வெண்ணிலியோஸ் பறவுஸ் பிரமந் வொவா 1088 மேங 19 -10 தியதி (1913 மெய் 2) காலங் செய்து. வீண்டு ஸலாக்கிரைக்ஷத்திற் பிரதிஸங்கி ஸங்ஜாதமாயி. மலக்கர மெட்ராபூலீத்தொ யூரெ னெளிக்குத் தெள்கத்திற் காருண்டீச் நீண்டி. மலக்கரத்திற் புகங்ஸஹாபி கபீஸ்ட் காதோலிக்கேர்ட் அனாமாகாஸ் பாடில். ஏற்காக்கிரையீர் ஆவசூர். நேதாக்கமார் ஶஹரவபுரிமூல் ஆலோசித்து. மலக்கர மெட்ராபூலீத்தொ வடக்கே ரீல் மார் திவாங்காஸ்யாஸ், ஸலயிலை ஓரே மெட்ராபூலீத்தொயூரேயுங் ஸமீ பித்து. சீவுகுஶீஸ் மார் பிலக்ஸினோஸ் தனிக்கு பிராயக்கூடுதலாக்கொண்டு பரித்து ஒளித்துமாரி. கல்லாபேரிரீல் மார் ஶிரோகிரையோஸாக்கட் தனிக்கு பிராயக்கூடுவாக்கொண்டு காளிச்சி பிர்வைஞி. ஹனிதயது மாற்று. கொடு தங்கிய யாய வடக்கேரிற் திருமேனி ஒரு நிர்வேஶம் வசூ. ரெடு பேருடேயூங் பேரெ டுதி சிட்டிகா. ஆலீம் ஸலா பாரங்குமங்குஸதிச்சி தெவங் தென் அர்ஹாநாய வுக்கிரை திருக்கெட்டுக்கட்ட. ஹருவருங் ஹதினோடு யோஜித்து. சிர்க் மார் பிலக்ஸினோஸ் திருமேனிக்கு தென் வீணூ. ‘ஹதைமாடும் உயர்நீ பாவிக்கு தாங் எடுத நிலைாரம்’ என்கு சிறிதிச் திருமேனி, வீண்டு காதோலிக்கா ஸங்காத்தை நினைங் ஒளித்துமாராஸ் பல வசிதிலுரெ ஶமித்து. பகேசு ஸலயுரெ ஸங்கர்ஷ கல்லாஷ்கிரமாய அக்கரைக்ஷவுங், ஸஹோர மெட்ராபூலீத்தொ ரூடு ஸ்கேபோஷ்மத்துமாய நிர்வையவுங் அல்மாய பிரமுவராய ஸலாங்கை ஜ்ஜுட அக்கல்கமாய ஸ்கேபைவுங் அ முடிநி கேஷ்டங்க யர்ம ஸக்கத்திலூ கலி. தெவங்கிரையோஸ் நக்கட்ட என்குதேஹா ஆவஸிச்சி. ஹதினோகக் கிரா

ഓത്തു ചേർന്ന മലക്കര അസ്സോസിയൈഷൻ മാർ പിലക്സിനോസ് തിരുമെന്നിയെ കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തെക്ക് ഏകകക്കണ്ഠംമായി ശൃംപാർശ ചെയ്തപ്പോൾ, മലക്കരസഭാംഗങ്ങൾ സന്തുഷ്ടിച്ചു മാറ്റുന്നതായി.

1100 മേടം 18-ാം തീയതി (1925 ഏപ്രിൽ 30 വ്യാഴാഴ്ച) പരിത്ര പ്രസിദ്ധവും പ്രാചീനവുമായ നിരസം സെസ്റ്റ് മേരീസ് പള്ളി, രണ്ടാം കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാഭിഷേക ചടങ്ങുകൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. മലക്കര സഭയിലെ മെത്രാ പ്ലാറ്റിൽത്തമാരും നൃസ്വതിലധികം വൈദികരും മുപ്പതിൽപരം ശ്രമ്മാശ്രമാരും ആയിരക്കണക്കിന് അല്ലമായരും പങ്കെടുത്തു. മാർഗ്ഗിനേയാൻ മെത്രാ പ്ലാറ്റിൽത്തയായിരുന്നു മുഖ്യ കാർമ്മികൾ. ശുശ്രാഷ്ടന്നരം കൂടിയ അനുമോദന സമ്മേളനത്തിൽ സഭാധാരണ ആശംസകളുംപോലെ അഭിനവ കാതോലിക്കാം, കാതോലിക്കാം സിംഹാസനത്തിൽ ഭേദതക്കും പവിത്രതക്കും ആത്മാർപ്പണ മനോഭാവത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന്, മറുപടി പ്രസംഗ തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഫർഷപ്പൂര്ജ്ജകിതരായി. സഭയുടെ ശക്തി ദ്രോതാളിനെ കാതോലിക്കായിൽ അവർ കണ്ണെത്തി. കുഴിമറ്റം കുറിച്ചി, നിലയ്ക്കൽ, മാവേലിക്കര, പുത്രൻകാവ്, പാസ്വാടി, വാക്കത്താനം, ചെങ്ങന്നൂർ, പുതു

മലക്കര ഓർമ്മയോക്സ് സൗഖ്യാനി സഹ

පුලුම්, කුණාංකුහුම, අරුරුතාරු තුනයෙහි සැපලයෙහිൽ ගැවුගිරිස් ප්‍රජා මග් බාවයකු ඇගයෙහි රුධුමාය ස්ථීරගැනවු ටරවෙල්පු තලකි. සඳහ තරක්කීමේ තරක්කීම් සුෂ්කිප් ගෙනරාශු ඇගකමාය අනුත්‍රීක්ෂණිතිල් ප්‍රතුෂාරයුද ගවනාට මුදුෂුකාරී බාවාතිරුමෙනිකු සායිප්. එවි දෙයු ට ගෛවාමෙහිතිල් ගාසුක් පොතිවනු.

മലക്കര മെത്രാപ്പോലീസ് വട്ടയേറിൽ തിരുമേനിയും, അഭിനവ കാതോലിക്കായും, തോജോടു തോൾ ചേർന്നു നിന്നുകൊണ്ട് സഭാ ഭരണത്തിൽ നവമാനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. അനവധി പുതിയ ദേവാലയങ്ങൾക്ക് രണ്ടാം കാതോലിക്ക് ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. വാക്തവാനം വെട്ടിക്കുന്നുപള്ളി, പൊങ്കനാം സെൻസ്-തോമസ് പള്ളി, പള്ളം സെഹിയോൻ പള്ളി, കുന്നാകുളം തെക്കേകുറിശുപള്ളി, കുഴിമറ്റം വലിയപള്ളി തുടങ്ങിയവ ഈക്കുടത്തിൽ പെടുന്നു. അദ്ദേശ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചുതും സഭാസ്ഥാപനികളുമായ നിരവധി പേരെ വൈദികപദവിലേക്കുയർത്തി. അവരെക്കും മുന്നും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വമാണ് തിരുമേനിയെ സ്ഥാപിക്കുക. തിരുമേനിയുടെ ധനവും ആദർശസ്വരിലിവ്യുമായ ജീവിതം അവരുടെ ആര്ഥിക ജീവിതത്തിൽ ആഴത്തിൽ പതിനിന്ത്യുണ്ട്. വേദശാസ്ത്രാലോഗം സത്തിനായി ശൈമാശംഖാർ വള്ളിക്കാട് ദയറായിൽ വന്നു താമസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇവരെക്കുടാതെ സ്ഥിരതാമസക്കാരായ വൈദികരുമുണ്ടായിരുന്നു. കള്ളപ്പുരയ്ക്കൽ പുന്നുസ്ത കത്തനാർ കരിപ്പാൽ യാക്കും കത്തനാർ, പട്ടയേറിൽ അലക്കസ്ത്രയോസ് കോർപ്പസ്കോപ്പാ എന്നിവരാണ് ഇവരിൽ പ്രമുഖർ. യാത്രാവേളയിൽ പ്രേഷിത വൃത്തിയിൽ താല്പര്യമുള്ളവരെ കണ്ണാതി, ആ വഴിക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ തിരുമേനി ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. ദയറാ ജീവിതത്തിൽ തന്മയും നന്മയും ശത്രുക്കും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന ബാധാ തിരുമേനിനമസ്കാരം, നോവ്യ്, വ്രതം, യാമപ്രാർത്ഥനകൾ ഉപവാസം എന്നിവ അണ്ണുവിട തെറ്റിക്കാതെ പാലിച്ചുപോന്നു. രോഗമോ കഷ്ടപ്പാടോ എന്നു വന്നാലും ക്രിയാപ്പെടുവാനും വരുത്താൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

അടുക്കും ചിറയുമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെലിയുടെ ഉടമയായിരുന്നു ബാധാ തിരുമേനി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധ്യാനിക്കുറിപ്പുകൾ തന്നെ മികച്ച തെളിവ്. ഒരു കാലാവധിത്തിന്റെ ചെതന്യ ഭാസ്യര നിമിഷങ്ങൾ അതിൽ നിന്നെങ്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ സുക്ഷ്മ സുന്ധര വശങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. ആ വ്യക്തിത്വത്തിന് പല സവിശേഷതകളുമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രാചീന ദയ റാക്കാരെപ്പോലെ വേണ്ട വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം കാൽ കുപ്പായം, കമ്മീസ്, ശുശ്രൂഷകുപ്പായം, ചുവന്ന ഭ്രാഹം, മൻസപസ, കാപ്പാ - സ്വയം തുനിയെടുക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. സന്തമായ ഒരു മെഷ്മീൻ വരെയുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. ഒന്നും നിസാരാമായി കരുതിയിരുന്നില്ല ആ താപസശ്രഷ്ടൻ. പഴയ പത്രങ്ങൾ വെട്ടുതുണികൾ ഇവയൈക്കുക അദ്ദേഹം ശ്രേഖിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ണാൽ അഭ്യുത്തപ്പട്ടം. എല്ലാറിനും ആവശ്യമുണ്ടെന്നാണ് വിശ്വാസം. ഇന്നശ്രദ്ധയും സ്വീകാര്യത്വവും മനുഷ്യസ്വീകാര്യത്വവും അപ്രധാനമായി ഒന്നുമില്ലെന്നു ചുരുക്കം. എല്ലാറിലും ജീവചെതന്യും സ്വപ്നിക്കുന്നു. ആശാരിപ്പണിയിലും കല്പനിയിലും അദ്വിതീയനായിരുന്നു ബാധാതിരുമേനി. മട്ടം, ചിന്തനർ, മുഴക്കോല് ഇവയെല്ലാം വിദഗ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം ഇന്നും വളർക്കാട്ടു ദയായിൽ നിധിപോലെ സുക്ഷിക്കുന്നു.

வரவு சிலவு கள்கூகள் குடும்பாயி ஸுக்ஷிக்கூக், பொதுமுதலின் விஶங்குத பாலிக்கூக், அரிதிக்கர்க்கூங் அனாம்ரக்கூங் ஆவுந்த ஸஹாயம் நல்குக், நிறமலராய் பிழைக்குண்டுணர்க்கூ பலபாரணங்கூங் மின்யிக்கூங் கொடுக்கூக். ஹவயாகை ஆ வழக்திதுத்திள்ளி உடார ரமணீய வஶணங்கூங் இருந்து.

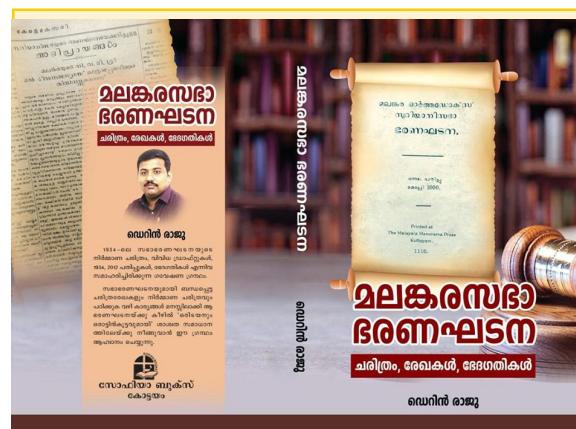
രണ്ടാം കാതോലിക്കാ റിവാനായിരുന്ന കാലത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ‘സഭാപഞ്ചാംഗം’ അമുല്യമായ ഒരു ചർത്തഗ്രന്ഥമാണ്. ഇത്തരം ഒരു ഗ്രന്ഥ രചനയുടെ പിൻഗിലെ കരിനാലബാനവും ക്രാത്തദർശിതവും അഭിനവനാർഹം തന്നെ. ക്രിസ്തവവർഷം 1906- ലാണ് ഈ മാതൃസ്താനത്തിൽ പ്രാഥ പ്രകാശനം. മുഖവും രാത്രിയിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതുന്നതിങ്ങനെന്നയാണ്. ‘മറ്റുള്ള സഭകൾക്കും സമുദായങ്ങൾക്കും ഉള്ളതുപോലെ നമ്മുടെ സഭയ്ക്കും പ്രതിവർഷം ഒരു പഞ്ചാംഗം വേണമെന്നു നമ്മിൽ മാനുഞ്ഞാരായ എല്ലാവർക്കും ആഗ്രഹമുള്ളതായി അറിയുന്നതിനാൽ പരിക്ഷണാർത്ഥം ഒന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു’. സഭാസംബന്ധമായി കിട്ടാവുന്ന വിവരങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിലുൾക്കൊള്ളിക്കുന്നു. സഭാസംബന്ധമായി കിട്ടാവുന്ന അന്ത്യാവ്യാ പാത്രിയർക്കീസ്, മലകരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയാർ, റിവാന്മാർ വൈദികസമിനാരികൾ, പൊതു സ്ഥാപനങ്ങൾ, പള്ളികൾ

ഇടത്തു നിന്നും പ. എനാം കാതോലിക്കാ, പ. അമ്പഞ്ചൽ മരിക്കാ പാട്ടി യർക്കീസ്, പ. വട്ടങ്ങരിൽ തിരുമേൻി.

ഇടത്തു നിന്നും യുധാക്കിം മാർ ഇവാനിയോസ്, ശൈവർഗ്ഗീസ് മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് (മുന്നാം കാതോലിക്കാ), ശൈവർഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സി റോസ് (രണ്ടാം കാതോലിക്കാ).

வினாயத்திலேயும் விஶாஸ்வைன்மலூத்திலேயும் மகுடமாயிருள மார் வெண்ணிலியோன் ஸிவருகின் ப்ரமமன் ஸாவா பரிமிதிக்குடுத பரியிக்குத்தில் நின் ஸலைய நயிசூ டுவுதேக்கால்யிகாங் செவுதேயும் ஶரீரதேக்கால் அயிகாங் அதுமாவினையும் அதுதிசீருள அபேஹா கருளாமயங்கும், கனிவி நூரிவிடவுமாயிருளு ஸலை சரித்ததில் ஸால்ரை பூரிதமாய அதறீ க்ஷத்தில், அகேஷாலுக்கும், அதர்ச்சயரிருமாயி நிலத்துறிசூ. காதோலிக்கா ஸின்ஹாஸ்வைன்திலே காபும் கருத்தும் ஸஜீவித்ததிலுடுத ப்ரகாஶோஜுல மாக்கி. அங்குமா அயக்காராவுதமாயிருள மலக்கர ஸலை சரித்தெத ஸுது வெலத்தால் தீப்தமாக்கிய அது மஹர்ஷிவருகென ஸலைசரித்தெபரிதாக்கல்கூ விஸ்மதிகை வழி.

**പ്രസാധകർ:
സോഫ്റ്റ്‌വെയർ
വ്യൂക്തി,
കോട്ടയം
ഫോൺ: 9947
20697
വില: 200 രൂപ**

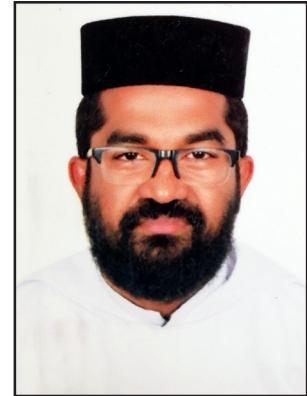
വചനത്രിർത്ഥം

ദൈവിക ഇടപെടലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത് (ജോസഫിൻ ഉണ്ടായ വെളിപാട്)

(വി. മത്തായി 1:18-25)

ഹാ. ഫോഹനാൻ കെ.

(സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, നാഗപുരം)

മനുഷ്യരെ നിസ്സഹായവസ്ഥയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടലുകൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശുദ്ധമുഹൂർത്തത്തിന്റെ വാർത്തകളാണ് ഇന്നത്തെ ഏവൻസ്റ്റേറിയോൻ വിഷയം. ശരിയാക്കി എടുക്കാനാവാത്തവിധിം തകർച്ചയിലേക്ക് കുപുകുത്തുന്ന ജീവിതത്തെ ദൈവത്തിന്റെ കൂളിൽ ഏരപ്പെട്ടിട്ടും ഒരുവർഷം ദൈവം സാമ്പൂർണ്ണമായി ഇടപെടുന്നു. ആത്മസംഘർഷത്തിന്റെ അപ്പുറം, ദൈവിക വെളിപാടിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയ ജോസഫ് എന്ന വ്യക്തിയിൽ കുടിക്കിന്തുവിരുന്നു ജനനം എന്ന കേന്ദ്രവിന്ദുവിലേക്ക് നാം കുടുതൽ അടുക്കുന്നു.

1. ആഴമായ ധ്യാനത്തിൽ കുടി നമകളെ കണ്ണടക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാവുക

പുതിയനിയമത്തിൽ നീതിമാൻ എന്ന വിശേഷണം ലഭിച്ച മഹത് വ്യക്തിയാണ് ജോസഫ്. അതിന് അവനെ അർഹനാക്കിയത് ദൈവിക വെളിപാടുകളുടെ ലാവണ്യത്തിൽ ജീവിച്ച വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ മാത്രമാണ്. ആർക്കും ഉള്ളിക്കാവുന്ന സക്കങ്ങളുടെ ആഴക്കടലിലേക്കാണ് ജോസഫ് എറിയപ്പെട്ടുന്നത്. താൻ വിവാഹം നിശ്ചയിച്ച പെൺകുട്ടി, ശർഭിനിയാബന്ന് എന്നിന്നെ നിമിഷം, ഏതൊരു പുരുഷനും ചിന്തിക്കുന്നതുപോലെ അവരെ ഉപേക്ഷിക്കണം എന്ന് തന്നെയാണ് ജോസഫും ചിന്തിക്കുന്നത്. വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് വേദ്യാദാഷം ചെയ്ത സ്ത്രീകളെ കല്പിഞ്ഞു കൊല്ലുക എന്ന ശിക്ഷയാണ് നൃത്യപ്രമാണത്തിൽ പറയുന്നത് (അവ. 22:20-21). അങ്ങനെന്നെയകിൽ മരിയും നൃത്യപ്രമാണമനുസരിച്ച് ശിക്ഷാർഹയാണ്. എന്നാൽ മരിയൽക്ക് ധാരാരു ദോഷവും ഭവിക്കരുത് എന്നുള്ള ആഗ്രഹവും ജോസഫിലുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെ വളരെ സക്കിരിഞ്ഞമായ ഒരു പ്രശ്നത്തിന്റെ നടുവിലാണ് ജോസഫ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ഒരുവിൽ അവൻ ദൈവത്തെത്തന്നെ ആശയിക്കുകയാണ്. അവിടെ ദൈവം സപ്പനത്തിൽ കുടി ജോസഫിനോട് ഇടപെടുന്നു.

ജോസഫിന്റെ നിദ്ര ശരിക്കും ഒരു ധ്യാനമാണ്. ആഴമായ മഹം. ലോകപ്രകാരമുള്ള നീതിയോ നിയമങ്ങളോ ഇവിടെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ജോസഫിന്റെ ഈ മഹം മരിയത്തിന്റെ നമകളെ തിരിച്ചിരിയുവാൻ അവനെ പ്രാപ്തനാക്കുകയാണ്. സക്കിരിഞ്ഞമായ ഈ പ്രശ്നത്തിൽ ജോസഫ് ആലോചന നടത്തിയത് ദൈവത്തോടാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ വളരെ വ്യക്തമായ മറുപടിയാണ് സപ്പന ദർശനത്തിൽ കുടി ജോസഫിന് ലഭിക്കുന്നത്.

അതിന്പ്രകാരം അവൻ മരിയയെ തന്റെ ഭാര്യയായി ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു. അങ്ങനെ മരിയയുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കും, മരിയൽക്കും ഉണ്ടാകുവാനിരുന്ന വലിയ അപമാനത്തിൽ നിന്നും അവരെ രക്ഷിക്കുന്നു. മരിയയുടെ നമകളെ ജോസഫ് തിരിച്ചിരിയുന്നു.

‘ക്രിസ്തു ഈ വീടിന്റെ നായകൻ’ എന്നുള്ള ബോർഡ് നമ്മുടെ പല ഭവനങ്ങളിലും നാം തുകിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. ശരിക്കും നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെടുവാൻ ആ നായകനെ നാം കുടുമ്പിടിക്കാനുണ്ടോ? ആ നായകനിൽ നിന്നും നമുക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കാനുണ്ടോ?

മിന്ന് കഴിയുന്നത് അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ശാരവമായി എടുത്തു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്.

രു സാധാരണ പെൺകുട്ടിയോടൊത്തുള്ള ജീവിതം സപ്പനം കണ്ണ ഒരു മനുഷ്യരും മുന്നിലേക്ക്, അശാന്തിയുടെ നിമിഷങ്ങൾ പെട്ടു കടന്നുവരുന്നു. പകേശ, എത്ര ശാതമാനയാണ് ജോസഫ് അതിനെ നേരിടുന്നത്. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തകാലം അവൻ വേണ്ടുന്ന വെൽക്കൂക്കയാണ്. ‘എനിക്ക് ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നത് ലാഭവും’ (ഫിലിപ്പിയർ 1:21) എന്നുള്ള പ്രാഭാസിന്റെ വചനം ഇവിടെ അർത്ഥവത്താണ്. സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ‘കരുണയുടെ ഒരു സംസ്കാരം’ രൂപപ്പെടുത്തിയ വ്യക്തിയാണ് ജോസഫ്. അതിനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവിതം തന്നെ വിലയായി നൽകുന്നു.

‘ദൈവം നമ്മോടു കൂടു’ എന്നുള്ള വാദത്തമാണ് ഇങ്ങനെന്നുള്ള ജീവിതങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുക. ലോകരക്ഷകനെ കൈകളിൽ വഹിക്കുവാനും അവൻ പേരിടാനും, അങ്ങനെ ലോകപ്രകാരമുള്ള പിതാവായിത്തീരുവാനും ജോസഫിന്ന് സാധിക്കുന്നു.

തീർത്തും ദുഷ്മായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലുടെയാണ് നാം കടന്നുപോകുന്നത്. ‘ചെയ്യേണ്ട ചെയ്യേണ്ടപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടപോലെ ചെയ്യുക. അതാണ് ധർമ്മം’ എന്നുള്ള മഹാഭാരതത്തിലെ ധർമ്മത്തിന്റെ ഒരു നിർവ്വചനം വി. ശ്രമദ്ധാരിക്കുടി നാം വായിക്കുന്നത് യാക്കോബ് ശ്രീഹിന്ദുദൈവം ലേവനം നാലാം അധ്യായ തിന്റെ 17-ാം വാക്കുത്തിലാണ്. ‘നന്ന ചെയ്യുവാനിന്നെന്തിട്ടും ചെയ്യാത്തവന് ആത്ത പാപം തന്നെ.’ നമ്മുടെയിടയിൽ നല്ല സമരിയാക്കാരുടെ എല്ലാം കുറഞ്ഞു വരുന്നു. നീതിമാനായ ജോസഫ് നമുക്ക് നല്ല ഒരു മാതൃകയാക്കുടെ.

2. ദൈവത്തിനു വേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുക

ദൈവത്തെ ശാരവമായി അഭിമുഖീകരിച്ച ഒരാൾ അവനുവേണ്ടി വലിയ വില നൽകാൻ തയ്യാറായും തന്നെ വേണം. അതാണ് പരിപുർണ്ണമായ സമർപ്പണം. ജോസഫ് എന്ന സാധാരണക്കാരനും ഒരു വ്യക്തി, ദൈവിക ഇടപെടലിൽ കുടി അത് മനസ്സിലാക്കുകയാണ്. അപരന് ഉപകരിക്കുന്ന രീതിയിൽ തന്റെ ജീവിതത്തെ ഫ്രോഡീക്കരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യാം വരുവാനിക്കുന്ന സഹന അള്ളം ദുരിതങ്ങളും എല്ലാം പ്രതിരോധിക്കുവാനും സഹിക്കുവാനും ജോസ

മലങ്കര സഭാധോജിപ്പിൽ 61 വയസ്

2019 ഡിസംബർ 16-ന് മലങ്കര സഭാധോജിപ്പിന്റെ 61-ാം വാർഷികദിനം

സമുദായക്കേസിൽ 1958 സെപ്റ്റംബർ 12-നുണ്ടായ സുപ്രീംകോടതി വിധിയെ തുടർന്ന് ഡിസംബർ 16-ന് മലങ്കരസഭയിൽ ഐക്യമുണ്ടായി. ധോജിച്ച സഭയുടെ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ ഡിസംബർ 26-നു പുത്തൻകാവ് സെൻ്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ കൂടി. തുടർന്നുള്ള ഒരു വ്യാഴവടക്കാലം സഭയുടെ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടമായിരുന്നു.

അറിവ്

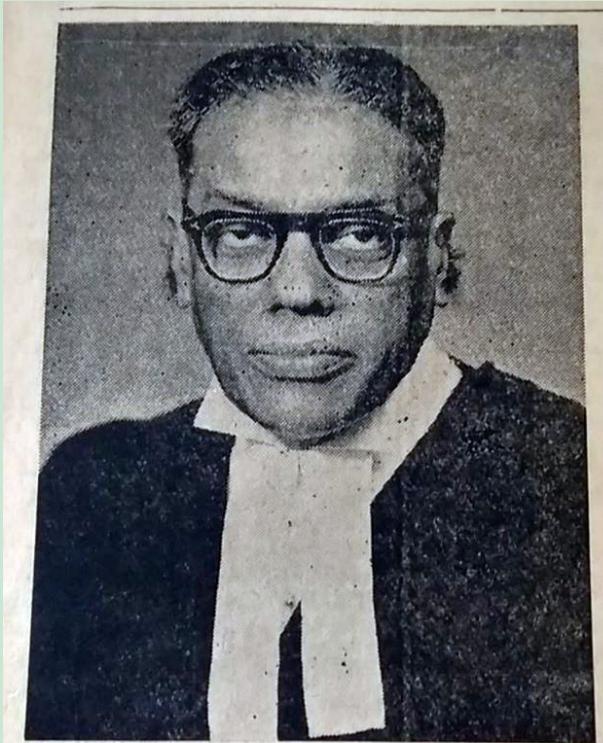

അമ ജോർജ്ജ്

ഭാരതത്തിലെ ആദ്യത്തെ സിവിൽ സർവീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥം

ഭാരതത്തിലെ ആദ്യത്തെ സിവിൽ സർവീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ അംഗമായിരുന്നു. നിരഞ്ഞ ഓർത്ത ഡോക്സ് വലിയ പള്ളി ഇടവകാംഗമായിരുന്ന എ. ഓ. ജോർജ്ജിൽനിന്നും അന്ന പോളിഡ്രൂസ് മക്കളായി 1927-ൽ ജനിച്ചു. 1951-ൽ സിവിൽ സർവീസിൽ പ്രവേശിച്ച അമ ജോർജ്ജ് (അന്ന രാജം മൽഹോത്ര) സ്വത്തെ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ വനിത സബ് കളക്കറും ആദ്യത്തെ വനിതാ സെക്രട്ടറിയും 1981-ൽ കേരള വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് സെക്രട്ടറിയായി. ആദ്യമായാണ് ഒരു വനിത ഇന്ധനാന്തരംത്തിലേർന്നിട്ടുള്ളത്. 1989 ജനുവരിയിൽ രാജ്യം പത്മഭൂഷൺ നൽകി ആദർശിച്ചു. 2018 സെപ്റ്റംബർ 17-ന് അന്തരിച്ചു.

ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു...

ബാരിസ്റ്റർ എം. കെ. നമ്പ്രാർ സഫ്റ്റോയ്ക്കേസിൽ കാത്തോലിക്കാനാഗ്രഹകൾ വേണ്ടി കേരള വൈദക്കാടത്തിലും സുപ്പൊക്കേ തിരിലും ഇത്രേക്കാണ് വാദം നടത്തിയതു്.

(മലങ്കരസഭ മാസിക, 1958 ഡിസംബർ)

ശ്രീ സി. ജെ. കെർസ്റ്റൻ ഇളി ട്രസ്റ്റിമാരാ ശ്രീ ചെമ്പാലത്തറ ചാക്കോ, ശ്രീ പട്ടിഞ്ഞാർ തലബ്രൂൽ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് എന്നിവരെ കൂടെ നവംബർ 12—ാം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

(മലങ്കരസഭ മാസിക, 1959 ഡിസംബർ)

തൈക്കരി മേഖല പ്രതിഷ്ഠയ റാലി

വീണ്ടും യാക്കോഡായ വിഭാഗത്തിന്റെ ആട്ടകമണം

കോട്ടയം: ഓർത്തയോക്സ് വിശാലികൾക്ക് നേരെ വിണ്ടും യാക്കോഡായ വിഭാഗത്തിന്റെ ആക്രമണം. മാർത്തശമുനി ഓർത്തയോക്സ് പള്ളി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗ് വടപ്പുറമ്പിൽ ജോബി ജോർജ്ജ്, കോട്ടയം ഭദ്രാസന സൈക്കട്ടി ഫാ. പി. കെ. കുർത്താക്കോസ്, ജോമോൻ മീനന്തം, ജുബി കരിക്കാടൻ എന്നിവർക്ക് നേരയായിരുന്നു ആക്രമണം.

யിസംബർ 9-ന് വെകുന്നേരം നാലരയോടെയാണ് ജോബിയെ ആക്രമിച്ചത്. കോട്ടയം ഭോട്ട് ജെട്ടിയിലായിരുന്നു സംഭവം. ദൈവക്കിലെത്തിയ നാലംഗ സംഘം ജോബി ജോർജ്ജിനെ ആക്രമിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് ഫാ. പി. കെ. കുരുപ്പാക്കോൻ പറഞ്ഞു. പരുക്കേറ്റ ഇവരെ കോട്ടയം ഗവൺമെന്റ് ആദ്യപ്രതിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അതേദിവസം രാത്രി കാരാമുട് പള്ളി ഇടവകാംഗം ജുബിക്ക് നേരയും ആക്രമണമെന്നായി.

ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച ഇവരെ സന്ദർഭിച്ച് മടങ്ങുന്നതിനീടലിംഗം ഹാ. ഷാജി പണ്ഡാരകുമേളിന് നേരെ ആക്രമണശ്രമമുണ്ടായത്. ബൈക്കിലെ തതിയ സംഘം രാത്രിയിൽ വണ്ണി തടഞ്ഞ് അസല്യം പറഞ്ഞുവെന്നും കയ്യേറു ശ്രമമുണ്ടായെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

പ്രതികളെ എത്രയും വേഗം അറിയ്ക്കുന്നും കോട്ടയം ജില്ലയിൽ ഓർത്തയോക്സ് വിശാസികൾക്ക് നേരെ വർധിക്കുന്ന ആട്ടക്കമണം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നും കോട്ടയം മെത്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. പി. കെ. കുരുക്കോസ് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഹൃമൻ റെറ്റ്‌സ് ഫൗണ്ടേഷൻ ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മികവിന് അനുസരിച്ച് ഈ വർഷത്തെ അവാർഡ് നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ബൈന്യോമൻ ശങ്കരത്തിൽഅച്ചുനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു

മലക്കരസഭയുടെ എല്ലാ പള്ളികളും
1934-ലെ സഭാ ഭരണപ്രവർത്തനപ്രകാരം
തീരുമാനപ്പെട്ടിരുന്നു

ജുലായ് 3 വിധിക്ക് ശേഷം തുഴുർ ഭ്രാസനത്തിൽ പെട എരുക്കുംചിറി, മംഗലം യാം, ചെറുകുന്നം കേസുകളുടെ വിധിയും ഇപ്പകാരം ജുലായ് 3 വിധി ബാധകമാക്കി തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ലഘകര സഭാ പദ്ധതികളിൽ എല്ലാം 34 ഭരണാധികന്പ്രകാരം ഭരണം നടത്തണം എന്ന് തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിൽ വീണ്ടും കേസുകൾക്കു തർക്കത്തിനോ അടിസ്ഥാനമില്ല എന്നും എല്ലാ അധികാരികളും കോടതികളും അതിന് അനുസൃതമായി വേണം പ്രവർത്തിക്കാൻ എന്നും ബഹു സുപ്രീമോടതി വിധിച്ചിരുന്നു.

හුතිගේ අභිස්ථානතිල් සුප්‍රීංකොටති තෙවන කෙරෙන හෙයකොටති රජිස්ත්‍රිකතුව හෙයකොටති කිරීකොටතිකරකුව දී වියික්ස ඉඩපුදුති මෙමෙම ගතකියුතුවු. අයතිගේ අභිස්ථානතිල් හුළ කෙස් කාණ්ඩාර පූජ්‍යා මුළුස්ථාපි කොටතියු, හෙයකොටතියු ග්‍යවරිකාගේ තෙවන පරිභ රිකෘපුදුකායාන් ටෙය්තත.

മലക്കര സഭ എന്ന ഒരു ടെസ്റ്റ് മാത്രമെ ഉള്ളൂ എന്നും അ ടെസ്റ്റിന്റെ അഭിഭാഷ്യ ഘടകങ്ങൾ ആയ ഇടവക പദ്ധതികൾക്കും ആയത് പ്രകാരം ടി ടെസ്റ്റിലെല്ല ഒരു ഘടകത്തിന് നൽകിയ വിധി (2017 ജൂലൈയ് 3-ന്) മറ്റ് അംഗങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ് എന്നും ഈ കേസിലെ തീർപ്പോടെ പ്രത്യേകം വ്യാവ്യാനിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

അതുകാണ്ട് ജുലൈയ് 3 വിധി നടപ്പാക്കാൻ പ്രത്യേകം കേസുകളുടെ ആവശ്യമില്ല, മരിച്ച് വിധി നടപ്പാക്കപ്പെടുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും അതിന് വേണ്ടതായ ക്രമികരണങ്ങൾ ആവശ്യകാർക്ക് ചെയ്യാമെന്നും വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നു. ഹർജികാർക്ക് വേണ്ടി സീനിയർ അഭിഭാഷകൾ എസ്. ശ്രീകുമാർ, അഡ്വ. റോഷൻ ഡി. അലക്സാഡർ എന്നിവർ ഹാജരായി.

കത്തോലിക്കാ-മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ധയലോറിൽ സഭാ തർക്കം ചർച്ച ചെയ്തിട്ടില്ല: മാർ ദിയസ്കോറോസ്

കോട്ടയം: കത്തോലിക്കാ സഭയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയും തമിലുള്ള വേദശാസ്ത്ര സംവാദങ്ങൾക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംയുക്ത സമിതിയുടെ മീറ്റിംഗ് കഴിഞ്ഞ ഒഞ്ചിലിൽ ദിവസം താലിയാകുഴി ദയറായിൽ കൂടി സൗഹ്യപ്രവരമായ അന്തരക്ഷത്തിൽ പരുവസാനിച്ചു മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ സുന്നഹാരോസ് സെക്രട്ടറി ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്. ഈ സമിതി ഇരു സഭകളും തമിലുള്ള ഏറ്കുവും സന്നേഹവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും സഭകൾ തമിലുള്ള വേദശാസ്ത്രപരമായ ഏറ്കുവെത്തക്കുളിച്ച് ചിത്രിക്കുന്നതിനും ഏതൊക്കെ മേഖല കളിൽ യോജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാമെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് ചിത്രിച്ച് സൗഹ്യപ്പെട്ടിട്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി 1984 ലെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആന്തരിക പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം സംബന്ധിച്ച് താലിയാകുഴിയിൽ കൂടിയ സംയുക്ത സമിതിയുടെ മീറ്റിംഗ് ചർച്ച ചെയ്തിട്ടിട്ടില്ലെന്നും ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്. സഭകൾ തമിലുള്ള വേദശാസ്ത്ര പ്രശ്നങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ സഭകൾ ക്കുളിലെ ആന്തരിക പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുകയെന്നുള്ളത് ഈ സമിതിയുടെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അതരരത്നതിലുള്ള ചർച്ച ആവശ്യമാണെന്ന് സമിതിയിൽ ആരും ആവശ്യപ്പെടുകയോ അതര തിലുള്ള ഒരു വിഷയവും ചർച്ചക്കുകൂടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മറിച്ച് പരക്കുന്ന വാർത്തകൾ വ്യാജമാണെന്നും മാർ ദിയസ്കോറോസ് കൂടിച്ചേര്ത്തു.

മെത്രാപ്പോലീതായിക്ക് നിരോധനം

കോട്ടയം: താങ്കൊബായ സഭയിലെ കോട്ടയം ഭ്രാസന മെത്രാപ്പോലീതാ ഡോ. തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസിന് കോട്ടയം ഭ്രാസനത്തിലെ പാപാടി വൈള്ളുർ സെൻ്റ് സൈമൺസ് താങ്കൊബായ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ആത്മയും ഭരണപരമായും ധാതോരുവിധമായുള്ള അധികാരമില്ലെന്നും ഈ പള്ളി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ 1934-ലെ ഭരണഘടനപ്രകാരം ഭരിക്കപ്പെടേണ്ടാണെന്നും കോട്ടയം പ്രിൻസിപ്പൽ മുൻസിപ് കോടതി ഉത്തരവായി.

ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ പേരിൽ ധാതോരുവിധ അച്ചടക്ക നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാനും ഡോ. തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീതായിക്ക് അധികാരവും അവകാശവുമില്ലെന്നും വിധിന്യാത്തിൽ ഏറ്റുത്തു പാരിക്കുന്നു. വാദി ഭാഗത്തിനു വേണ്ടി അഡി. എം. സി. സവറിയ ഹാജരായി.

മരത്തംകോട് പള്ളിയിൽ തയ്യാറാണ് പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് പ. കാത്തോലിക്കാ ബാബാ കാർമ്മികത്യം വഹിക്കുന്നു

കുന്നംകുളം: മരത്തംകോട് പള്ളിയിൽ തയ്യാറാണ് പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് പ. കാത്തോലിക്കാ ബാബാ തിരുമേനി കാർമ്മികത്യം വഹിക്കുന്നു. മരത്തംകോട് സെൻ്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ക്രിസ്തുമല്ല് ദിനത്തിൽ എം. ജി. എം യുവജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇരുദോ ബൈബോ 2019 എന്ന പ്രോഗ്രാം നടത്തപ്പെട്ടു. പ. കാത്തോലിക്കാ ബാബാ തിരുമേനിയുടെ കാർമ്മികത്യത്തിൽ 24-ന് വൈകിട്ട് 6 മൺിക്ക് ദയൽദോ സന്ധ്യാ നമസ്കാരം, 25ന് പുലർച്ചേ 2മൺിക്ക് ദയൽദോ പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷ, തുടർന്ന് വിശുദ്ധ കൂർഖ്ബാന. ഉച്ച തിരിഞ്ഞ മൺിക്ക് പനിത്തടം സെൻ്ററിൽ നിന്നും റോഡ് ഷേഡ് ആരംഭിക്കുന്നു. പരിപാടികൾക്ക് വികാരി ഫാ. ഷാജി ഏസക്ക്, യുവജന പ്രസ്ഥാനത്തിനും സെക്രട്ടറി ശ്രീജോ ജോസ് എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകുന്നു.

കത്തോലിക്കാ സഭയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും പ്രേരണ സംയുക്ത മതപഠന പാംബേശ്വരക്ക് രൂപം നൽകും

കോട്ടയം: കത്തോലിക്കാ സഭയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും സംയുക്തമായി മതപഠനത്തിനുള്ള ഉയർന്ന കൂസുകളിലെ പാംബേശ്വരക്ക് രൂപം നൽകാൻ നിശ്ചയിച്ചു. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സംബന്ധം സമിതി താലിയാകുഴി മാർ ബൈസോലിയോസ് ദയറായിൽ നടത്തിയ ചർച്ചകളിലാണ് സമിതി എത്തിച്ചേര്ന്ന ക്രിസ്തു വിജംഗാനിയൽിലുള്ള പൊതുധാരണകൾക്കും നിബന്ധനകൾക്കും വിധേയമായി, ചില കൂദാശകൾ പങ്ക് വയ്ക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചും, പള്ളികളും സെമിത്രേറീകളും പങ്ക് വയ്ക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചും ഇതിനോടുകൂടി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ധാരണകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലെ ലാംഗ് പാംബേശ്വര പൊതുവായി തയ്യാറാക്കുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസ-ആര്യുർ ശുശ്രൂഷക കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഇതരസഭാംഗങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ അജപാലന ശുശ്രൂഷകൾ ലഭിക്കുന്നതിൽ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാനും ഇരുസഭകളുടെയും സെമിനാർകൾ തമിൽ സഹകരണം വളർത്തിയെടുക്കാൻ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും സമേരളന തീരുമാനിച്ചു. സഭാ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും അംഗികാരം ലഭിക്കുന്ന മുൻകൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനും എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളിലും ഏത്തിക്കാനുമാണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സഭാ പിതാക്കമാരുടെ വിശാസ പഠനങ്ങളുടെ വായനകൾ വർഷത്തിൽ ഓരോ ദിവസവും വായിക്കെത്തക്കവിധയിൽഉള്ള പുസ്തകത്തിന് സമേരളന രൂപം നൽകി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഒപ്പു സഭാചരിത്ര പഠനത്തിനായുള്ള പൊതുസേനാത്തസുകളുടെ രൂപരേഖയും ക്രമപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു, ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ കടയപറവിൽ എന്നിവർ പ്രബന്ധാംഗൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ദിമേത്രിയോസ് മെത്രാപ്പോലീതാ, ബിഷപ്പ് ശ്രേണി ഫാറൽ എന്നിവരുടെ സംയുക്ത അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചർച്ചകൾ നടന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയെ പ്രതിനിധികരിച്ച് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാത്യു മുലകാട്, ആർച്ച് ബിഷപ്പ് തോമസ് മാർ കൂറിലോസ്, ബിഷപ്പ് സൈൽവി സൂരി പൊന്മുത്തൻ, ബിഷപ്പ് ജോസഫ് കല്ലിങ്ങാട്, ഫാ. ഡോ. സേവുർ കുടപ്പുഴ, ഫാ. ഡോ. മാത്യു വൈള്ളാനിക്കൽ, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് തൈക്കോപ റിനിൽ, ഫാ. ഡോ. പിലിപ്പ് നെൽപ്പുരപറമിൽ, ഫാ. ഡോ. ഹിയാസിൻ ചെയ്യിലുവെല്ല, ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ പ്രതിനിധികരിച്ച് ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീതാ, ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ക്രിസ്തോ സൂരോസ് മെത്രാപ്പോലീതാ, ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ക്രിസ്തോ പ്രേരണ മാർ കൈരാലോസ്, ഡോ. ജോസഫ് ജോസഫ് കല്ലിങ്ങാട്, ഫാ. ഡോ. സേവുർ കുടപ്പുഴ, ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു വൈള്ളാനിക്കൽ, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് തൈക്കോപ റിനിൽപ്പുരപറമിൽ, ഫാ. ഡോ. ഹിയാസിൻ ചെയ്യിലുവെല്ല, ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ പ്രതിനിധികരിച്ച് ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീതാ, ഫാ. ഡോ. റജി വർഗീസ്, ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് എബ്രഹാം കോനാട്, ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ജോസഫ്, ഫാ. ഡോ. എബ്രഹാം തോമസ്, ഫാ. ഡോ. റജി വർഗീസ്, ഫാ. ഡോ. പെലിക്കൻ ഫോഹനാൻ, ഫാ. ഡോ. കോണി വൈദ്യൻ എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു.

പിവം സെൻ്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയും പാംബേശ്വരക്ക് രൂപം നൽകുന്നതിൽ അഞ്ചേരി പ്രമാണം കാത്തോലിക്കയുടെ ശ്രദ്ധപരവുന്നാളിനോട് അനുബന്ധിച്ചുചുരുവും സമേരളനത്തെ തുടർന്ന് പള്ളിക്കു ചുറ്റും പ്രദിക്കാനും പറിച്ചുവരുന്നതു സാധിച്ചു.